

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

Copyright © 2008 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະລຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບິ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: Charles Wade
Director, Missions, Evangelism, and Ministry Team: Wayne Shuffield
Director, Bible Study/Discipleship Center: Dennis Parrott

Publishing consultant: Ross West, Positive Difference Communications

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Lesson 1, 2, 3, 4
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2, 3, 4
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 5, 6, 7, 8
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 5, 6, 7, 8
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 9, 10, 11
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 9, 10, 11
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 12, 13, Christmas
Houphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 12, 13, Christmas
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM

Joe Haag, Associate Director, Christian Life Commission, Baptist General Convention of Texas

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas
Nelda P. Williams, Facilitators Coordinator and Manager, Curriculum Development Office

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 1
ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ຖ້າມກາງພວກເຮົາ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 1:1-18

ພູມຫຼັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 1:1-18

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະທັມຊົງກາຍມາເປັນມະນຸດ, ເພື່ອສຳແດງພຣະເຈົ້າ, ແລະຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອແລະວາງໃຈໃນພຣະອົງ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະໄດ້ກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະອົງ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ອົງພຣະເຢຊູຄືຜູ້ໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ອະທິບາຍໃຫ້ພວກເຮົາແລະຊາວໂລກທັງຫລາຍຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຄືຜູ້ໃດ?

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຂຽນລົງໃສ່ກະດານ ຫນ້າທີ່ທຳງານແລະລະດັບການສຶກສາຂອງແຕ່ລະຄົນ, ທີ່ເກີດ, ທີ່ທຳງານ... ແລ້ວກໍໃຫ້ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນສເນີຕົວ. ຫຼັງຈາກມີການສເນີຕົວແລ້ວ ກໍໃຫ້ຄູສອນສເນີຕົວຂອງໂຢຮັນວ່າເພິ່ນເປັນຜູ້ທີ່ຖືກສົ່ງມາເພື່ອປະກາດໃຫ້ແກ່ຄວາມສວ່າງ.
2. ສເນີວ່າວັນນີ້ ຈະໄດ້ຮຽນ "ພຣະເຢຊູຄືຜູ້ໃດ?"

ໃຫ້ທຸກຄົນເບິ່ງແລະຕິດຕາມຂໍ້ບົດຮຽນຕາມນີ້:

- ການຊົງສະຖິດຂອງພຣະທັມ (1:1-5)
- ການສເນີຕົວຂອງພຣະທັມ (1:6-9)
- ການສະຖິດຢູ່ນຳຂອງພຣະທັມ (1:10-14)
- ການຊົງເປັນໃຫຍ່ຂອງພຣະທັມ (1:15-18)

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

3. ແນະນຳບົດຮຽນໂຢຮັນ ສເນີຫົວຂໍ້ບົດຮຽນ "ຄວາມສວ່າງສ່ອງເຂົ້າມາໃນຄວາມມືດ"
4. ສເນີຄົນນຶ່ງໃຫ້ອ່ານ ໂຢຮັນ 1:1-5 ເມື່ອອ່ານແລ້ວຄູຈະອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມ ອີງໃສ່ເຈ້ຍບົດຮຽນ

5. ເພື່ອຈະໃຫ້ນັກຮຽນເຂົ້າໃຈບົດຮຽນດີ. ຖາມຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
  - ເວລາໃດທີ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ປາກົດຢູ່ໃນໂລກນີ້?
  - ເປັນສິ່ງແຈ້ງຂາວແລ້ວວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຢູ່, ໂຢຮັນ ແລະປະຖົມມະການຈຶ່ງບັນທຶກສອດຄ່ອງກັນໄດ້ດີ
  - ພຣະທັມໄດ້ກະທໍາສິ່ງໃດສໍາເຣັດແດ່?
  - ມີສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນມາ ໂດຍປາສຈາກພຣະທັມ?
  - ເປັນຫຍັງໂຢຮັນຈຶ່ງໃຊ້ຄໍາວ່າ “ຊີວິດ” ແລະ “ຄວາມສວ່າງ” ເຂົ້າມາຢູ່ໃນຂອບຂອງພຣະທັມ?
  - ຄວາມມືດເປັນຢ່າງໃດ ເມື່ອຄວາມສວ່າງເຂົ້າມາ? ເປັນຫຍັງ?

6. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານຂໍ້ 6-9 ເມື່ອອ່ານແລ້ວຄຣູຈະອະທິບາຍ ໂຢຮັນບໍ່ແມ່ນຄວາມສວ່າງ ແຕ່ມາເພື່ອເປັນພະຍານໃຫ້ຄວາມສວ່າງນັ້ນ.

7. ໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານ ຂໍ້ 10-14 ແລ້ວຖາມຄໍາຖາມ:

ໂຢຮັນເວົ້າຢ່າງໃດກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ? ຂໍ້ 10

ຖ້າພຣະອົງຊົງສ້າງໂລກ ເປັນຫຍັງໂລກຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງ?

ທ່ານຄິດວ່າຢ່າງໃດຕໍ່ຄໍາວ່າ “ບໍ່ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ” (1:11)

ທ່ານຄິດວ່າຢ່າງໃດຕໍ່ຄໍາວ່າ “ທຸກຄົນທີ່ຕ້ອນຮັບເອົາພຣະອົງ”?

ການເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ?

ພຣະທັມກາຍມາເປັນມະນຸດ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງສໍາຄັນ?

ແມ່ນຫຍັງຄືຄວາມໝາຍທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດຂອງພຣະທັມ?

ແມ່ນຫຍັງທີ່ຊ່ວຍກະຕຸ້ນພວກເຮົາໃຫ້ທໍາງານໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ?

ພວກເຮົາຄວນໃຫ້ກຽດແກ່ສະໜັງຮາສີນັ້ນຢ່າງໃດ?

8. ໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານ ຂໍ້ 15-18 . ຄຣູຈະອະທິບາຍເຖິງຄໍາເວົ້າຂອງໂຢຮັນ

ພຣະເຢຊູຈະເປັນຜູ້ອອກກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າ (1:15)

ໂຢຮັນເກີດກ່ອນພຣະເຢຊູ ແຕ່ໂຢຮັນກ່າວວ່າ ເພິ່ນເປັນຢູ່ກ່ອນເຮົາ ໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ?

ພຣະເຢຊູມີຄວາມສັມພັນຢ່າງໃດກັບກົດໝາຍຂອງໂມເຊ? (1:17)

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

9. ຖາມຄໍາຖາມ 1,3,4 ແລະ5 ໃນເຈ້ຍບົດຮຽນແລ້ວສົນທະນາກັນ
10. ພຣະເຢຊູຄືຜູ້ໃດ?
11. ອະທິຖານ ແລ້ວຕຽມຕົວເຂົ້າຮຽນມັສການ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 2
ພຣະເຢຊູຊົງສຳແດງສະງ່າຣາສີ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຍຮັນ 2:1-11

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຍຮັນ 2:1-11

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູຊົງປ່ຽນນ້ຳໃຫ້ເປັນນ້ຳອະຈຸ່ນຊຶ່ງເປັນການທ້າທາຍຕໍ່ການປະຕິບັດຂອງຢິວ ເປັນການສຳແດງເຖິງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງປ່ຽນນ້ຳໃຫ້ກາຍເປັນນ້ຳອະຈຸ່ນ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ອະທິບາຍເຖິງການປ່ຽນນ້ຳໃຫ້ເປັນນ້ຳອະຈຸ່ນ ແລະຈະໄດ້ອະທິບາຍເຖິງການສຳແດງສະງ່າຣາສີນັ້ນໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

12. ເມື່ອນັກຮຽນທາກພ້ອມໜ້າພ້ອມຕາກັນທຸກຄົນແລ້ວ, ຄຣູຈະມີຈອກນ້ຳຕັ້ງຢູ່ເທິງໂຕະ, ແລ້ວໃຫ້ຖາມຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:

- ເປັນຫຍັງນ້ຳຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍ?
- ພວກເຮົາຈະຊອກຫານ້ຳໄດ້ຢູ່ໃສ?
- ພວກເຮົາໃຊ້ນ້ຳເພື່ອເຮັດຫຍັງແດ່?
- ຖ້າພວກເຮົາຫາກຂາດນ້ຳ ພວກເຮົາຈະເປັນຢ່າງໃດ?
- ແມ່ນຜູ້ໃດເປັນຜູ້ເອົານ້ຳໃຫ້ພວກເຮົາ?

13. ຫລັງຈາກຈົບບົດຮຽນນີ້ແລ້ວພວກເຮົາຈະບໍ່ຄິດເຖິງນ້ຳອີກຕໍ່ໄປ. ບໍ່ແມ່ນແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງນ້ຳພຽງເທົ່ານັ້ນ: ພຣະອົງຊົງໃຊ້ນ້ຳ, ແລະຊົງສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້ ຕາມຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

14. ຊັບອກໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ວ່າ ໃນ 12 ບົດທຳອິດຂອງຂ່າວປະເສີດໂຍຮັນ ສ່ວນຫລາຍຈະແມ່ນການສຳແດງໝາຍສຳຄັນ. ອະທິບາຍ “ໝາຍສຳຄັນ” ໂດຍໃຊ້ຕາມເຈ້ຍບົດຮຽນ. ສເນີໝາຍສຳຄັນທັງ 7 ຢ່າງໃນຂ່າວປະເສີດໂຍຮັນ:

- ພຣະເຢຊູຊົງປ່ຽນນ້ຳໃຫ້ເປັນນ້ຳອະຈຸ່ນ (2:1-11)
- ພຣະເຢຊູປົວລູກຊາຍຂອງນາຍຮ້ອຍ (4:46-54)

- ພຣະເຢຊູຊົງປົວຄົນເປັນຫລ່ອຍ (5:1-18)
- ພຣະເຢຊູຊົງລ້ຽງຄົນ 5000 ຄົນ (6:1-14,25-69)
- ພຣະເຢຊູຊົງດຳເນີນເທິງນ້ຳ (6:16-21)
- ພຣະເຢຊູຊົງປົວຄົນຕາບອດ (9:1-41)
- ພຣະເຢຊູຊົງຊຸບຊີວິດລາຊະໂຮ (11:1-44)

15. ບອກນັກຮຽນວ່າ ໃນວັນນີ້ພວກເຮົາຈະຮຽນດ້ວຍກັນ ໃນໝາຍສຳຄັນອັນທຳອິດເທົ່ານັ້ນ. ໃຫ້ຄຽດອ່ານດັງໆ ແລ້ວໃຫ້ນັກຮຽນຟັງຄັກໆ ວ່າຈຸດໃດແມ່ນກຸນແຈສຳຄັນ. ອ່ານ 2:1-3. ຄຽດອາດຈະອ່ານເນັ້ນຫລາຍເທື່ອເວລາມາເຖິງຈຸດສຳຄັນ. ຄຳເວົ້າທີ່ສຳຄັນກັບເນື້ອເຮືອງຄື: ການແຕ່ງງານ, ບ້ານການາ, ຄາລີເລ, ມານດາຂອງພຣະເຢຊູ, ພວກສາວິກ, ນ້ຳອາກຸ່ນ.

16. ໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານຂໍ້ 4 ແລະຂໍ້ 5 ແລ້ວຄຽດຈະຖາມນັກຮຽນວ່າ “ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງເຮັດຕາມຄຳຮ້ອງຂໍຂອງມານດາ?” ໃຫ້ເວລານັກຮຽນຄິດ.....ແລ້ວຖາມຄຳຖາມຕໍ່ໄປ:

- ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວວ່າ “ນາງເອີຍ” ?
- ຄຳເວົ້ານີ້ ບອກໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ຢ່າງໃດໃນຄວາມເປັນແມ່ເປັນລູກກັນ?
- ພຣະເຢຊູປະຕິເສດຄຳຮ້ອງຂໍຂອງມານດາບໍ່? ເປັນຫຍັງ?
- ພຣະເຢຊູເຫັນຄວາມຕ້ອງການຂອງແຂກສຳຄັນບໍ່?
- ພຣະເຢຊູໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ “ເວລາຂອງເຮົາຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ” ?
- ໃນຂໍ້ 5 ທ່ານຄິດວ່າຢ່າງໃດ? ມາຮືອາເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນບໍ່?

17. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ຂໍ້ 6-8 ແລ້ວກໍອະທິບາຍຫຍັງ ເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງນ້ຳ. ໃຫ້ອີງໃສ່ເຈ້ຍບົດຮຽນ.

18. ອ່ານຕໍ່ໄປໃນຂໍ້ 9-11 ແລ້ວຖາມ:

ພວກແຂກຄົນທັງຫລາຍຄິດຢ່າງໃດໃນງານນີ້? ພວກເຂົາເຫັນໝາຍສຳຄັນຂອງພຣະເຢຊູບໍ່?

- ຕາມທັມດາແລ້ວ ງານລ້ຽງຂອງການແຕ່ງງານເປັນຢ່າງໃດ?
- ພຣະເຢຊູສຳແດງສະໜັບສະໜູນສີຂອງພຣະອົງຢ່າງໃດ?
- ພວກສາວິກເຫັນເປັນຢ່າງໃດ?
- ບໂຍກນີ້ສຳຄັນຢ່າງໃດ “ຈຶ່ງເຊື່ອໃນພຣະອົງ”? ຂໍ້ທີ 11

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

19. ອ່ານຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ ແລ້ວໃຫ້ນັກຮຽນຕອບ (ຖືກ, ຜິດ)

ຄົນສ່ວນຫລາຍບໍ່ເຊື່ອການອັສຈັນແລະຫມາຍສຳຄັນ.

ຄົນສ່ວນຫລາຍຊອກຫາການອັສຈັນ ຫລາຍກວ່າໝາຍສຳຄັນ.

ສິ່ງດຽວທີ່ຈະເຫັນອຳນາດຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ກໍຄື ມອບຊີວິດແລະເຊື້ອໃນພຣະອົງ.
ພວກສາວິກທີ່ຕາມພຣະເຢຊູໄດ້ເຫັນການອັດສະຈັນ ແລະໝາຍສຳຄັນແລ້ວ ພວກເຂົາເຈົ້າກໍໄດ້ເຊື່ອ
ໃນພຣະອົງຢ່າງສຸດໃຈ.

20. ຖາມນັກຮຽນວ່າ ວັນນີ້ ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ຫຍັງແດ່?

21. ການປຸງແປງນ້ຳນີ້ ບໍ່ແມ່ນເທື່ອທຳອິດໃນພຣະຄຳພີ ໃຫ້ອ່ານ ອີພຍົບ 7:14-25 (ນ້ຳກາຍເປັນ
ເລືອດ) ອີພຍົບ 14:13-31 (ນ້ຳກັບກາຍເປັນດິນແຫ້ງ) ອີພຍົບ 17:1-7 (ນ້ຳອອກມາຈາກກ້ອນຫິນ)
ພຣະເຢຊູ ເປັນພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງຊົງເປັນນ້ຳດ້ວຍ.

22. ອະທິຖານດ້ວຍການອ່ານພຣະທັມ ໂຢຮັນ 4:14 ເພື່ອນັກຮຽນຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈມັສການ

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 3
ສິດແລະອຳນາດຂອງພຣະເຢຊູ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຍຮັນ 2:13-22

ພູມຫຼັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຍຮັນ 2:12-25

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູຊົງຊຳຮະພຣະວິຫານ ໂດຍໃຊ້ສິດໃນການເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຢູ່ໃນຖ້ຳກາງພວກຍິວ, ຊຶ່ງການຄົ້ນພຣະຊົນຈະເປັນສິ່ງພິສູດ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະຕໍ່ຕ້ານຮິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ? ໃນເມື່ອເຮົາເຫັນ ສະພາບ, ເຮົາເຫັນທ່າທິການກະທຳແລ້ວ.

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະອະທິບາຍເຖິງການຊຳຮະພຣະວິຫານ, ມີຄວາມໝາຍຫຍັງແດ່ ເພື່ອ ພວກເຮົາຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈພຣະອົງດີຂຶ້ນ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

23. ຄຣູຈະເລີ້ມຕົ້ນບົດຮຽນດ້ວຍການມີຄວາມແຕກຕ່າງຂອງແຕ່ລະຄົນ, ແຕ່ລະກຸ່ມ, ແລະແຕ່ລະໝວດ ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ໂບດຂອງພວກເຮົາປາຖນາຢາກຈະມີ? ພວກເຮົາຢາກຈະເຫັນການນະມັສການທີ່ ໄດ້ຮັບພຣະພອນບໍ່? ວາງຄຳຖາມ ແລ້ວປ່ອຍໂອກາດນັກຮຽນໄດ້ຄິດກ່ອນເປີດການສອນ.

24. ພວກເຮົາໄດ້ພາກັນໃຫ້ສິດ ອຳນາດພຣະເຢຊູຊົງທຳງານຕາມທີ່ພຣະອົງຄວນຈະມີບໍ່?

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

25. ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງອ່ານພຣະທັມໂຍຮັນ 2:13-14. ເມື່ອອ່ານແລ້ວຄຣູຈະວາງຄຳຖາມດັ່ງນີ້:

- ພຣະເຢຊູຊົງສະເດັດໄປໃສ?
- ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງໄປໃນງານນັ້ນ?
- ພຣະເຢຊູໄດ້ເຫັນຫຍັງແດ່?
- ເປັນຫຍັງພວກພໍ່ຄ້າຊາວຂາຍຂຶ້ນມາຂາຍສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຢູ່ທີ່ໂບດ?

ແລະຕໍ່ມາພຣະອົງຍັງໄດ້ເຫັນຫຍັງອີກແດ່? ຂໍ້ 14

- ເປັນຫຍັງຈຶ່ງມີການແລກເງິນຢູ່ທີ່ນັ້ນ?
- ມີພວກໃດແດ່ທີ່ມາແລກເງິນຢູ່ທີ່ນັ້ນ?

26. ອ່ານພຣະຄຳພີ ໂຢຮັນ 2:15-17 ເມື່ອອ່ານແລ້ວຄຣູຈະອະທິບາຍວ່າ ຂ່າວປະເສີດທັງໝົດມີຄົນ ດຽວຄືໂຢຮັນເທົ່ານັ້ນທີ່ ອະທິບາຍລະອຽດ.
27. ອ່ານຕໍ່ໄປ 2:18-22 ວ່າ ພວກທັມມາຈານ, ພວກນັກທັມທັງຫລາຍພາກັນເຮັດຢ່າງໃດ? ພວກເຂົາຕໍ່ຕ້ານພຣະເຢຊູຢ່າງໃດ? ໃຫ້ເບິ່ງໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ.
28. ຂົດເສັ້ນຜ່າໃຈກາງຂອງກະດານ ຢູ່ຂ້າງຊ້າຍມີເບື້ອງເທິງ ຂຽນວ່າ “ພວກເຮົາຕໍ່ຕ້ານອຳນາດ ຂອງພຣະເຢຊູ” ຂວາມີເບື້ອງເທິງ ຂຽນວ່າ “ໂບດຕໍ່ຕ້ານອຳນາດຂອງພຣະເຢຊູ” ນຳພານັກຮຽນໃຫ້ຄິດຊອກຫາວ່າ ພວກເຮົາເຮັດຫຍັງແດ່? ໂບດເດເຮັດຫຍັງແດ່?

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

29. ຖາມຄຳຖາມໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ 2- 4 ຖ້າຢາກສືບທະນາກໍໄດ້ຖ້າຫາກມີເວລາ.
30. ຖາມ: ໂບດຂອງພວກເຮົາຈະຊ່ວຍຄົນວິທີໃດຈຶ່ງຈະດີຂຶ້ນ--ລວມທັງຜູ້ທີ່ມາຢັ້ງມຢາມດ້ວຍ--ຜູ້ທີ່ ມານະມັສການດ້ວຍ?
31. ຖ້າໂບດຂອງທ່ານຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຊ່ວຍຜູ້ໃດເວລານີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທ່ານໝູນໃຈສະມາຊິກ ໃຫ້ ຊອກຫາວິທີຊ່ວຍເຫລືອຈະເປັນວິທີໃດກໍແລ້ວແຕ່. ຖ້າຫາກກຳລັງຊ່ວຍເຫລືອຢູ່ກໍໃຫ້ຊອກຫາວິທີທີ່ ຈະເຮັດໃຫ້ດີຂຶ້ນ.
32. ຄຣູນຳພາອ້ອນວອນອະທິຖານ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ໝູນໃຈໃຫ້ຄົນຢາກຊ່ວຍເຫລືອ, ຕຽມຕົວໄປ ນະມັສການ

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 4

ນັກທັມຜູ້ສລາດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຍຮັນ 3:1-16

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຍຮັນ 3:1-21

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ການສົນທະນາຂອງພຣະເຢຊູແລະນິໂກເດມ ຊີວິດທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນມາຈາກ ເບື້ອງເທິງ ໂດຍຜ່ານພຣະເຢຊູ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນຫຍັງຄືຄວາມເປັນມາຂອງຊີວິດທີ່ແທ້ຈິງ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ອະທິບາຍເຖິງຄວາມໝາຍຂອງການສົນທະນາຮະຫວ່າງພຣະເຢຊູແລະນິໂກເດມ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ພິຈາລະນາໃຫ້ຖ້ວນຖີ່ ແລ້ວພວກເຮົາຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຊີວິດຢ່າງໃດ?

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

33. ຖ້າພວກເຮົາຫາກໃຊ້ຂໍ້ທີ 9 ຂອງແຜນການສິດສອນ ໃນບົດຮຽນທີ 3. ພວກເຮົາຈະມີການນຳພາຜູ້ມາຍັງມຢາມຢ່າງໃດ? ລອງໃຫ້ຄູເຊີນອາຈານຫລືຜູ້ຊຳນານດ້ານການປ່າວປະກາດມາເວົ້າສູ່ພວກເຮົາຟັງ. ຈົ່ງມີແນວຄິດໄປທາງສົມ.

34. ຈົ່ງເວົ້າເຮືອງຄວາມເປັນມາຂອງຄົນ ແລະກຳບອກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ວ່າ ເຂົາຕ້ອງການພຣະເຢຊູ. ຈົ່ງໃຊ້ຕົວຢ່າງຫລືວ່າປະສົບການຂອງຕົວເອງຈະເປັນການດີຫລາຍ.

- ນາງແຄັດຕີ້ ຮູ້ຕົວເອງສເມີວ່າລາວຕ້ອງມອບຊີວິດໃຫ້ແກ່ພຣະເຢຊູ. ແຕ່ລາວຄິດວ່າ ຍັງມີເວລາຫລາຍຢູ່, ລໍຖ້າໃຫ້ມີໂອກາດດີໆເສັຍກ່ອນ. ແຄັດຕີ້ ເຄີຍເກີດອຸບັດຕິເຫດຣົດຕຳກັນຄັ້ງນຶ່ງແລ້ວ ເກືອບຈະເອົາຊີວິດບໍ່ລອດ. ຄົນເມົາເຫລົ່າຂັບຣົດມາຕຳລາວ, ລາວຈຶ່ງຮູ້ສຶກວ່າຊີວິດນີ້ອາດຈະຕາຍວັນໃດກໍໄດ້.
- ທອມມີ້ອາຍຸ 10 ປີ ບໍ່ເຄີຍໄປໂບດຈັກເທື່ອ. ວັນນຶ່ງເພື່ອນຂອງລາວຂວນໄປໃນເວລາພັກຮ້ອນ. ທອມມີ້ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນເຮືອງພຣະເຢຊູມາກ່ອນເລີຍ. ຫລັງຈາກການມາໂບດແລ້ວເຮັດໃຫ້ທອມມີ້ມັກ, ຕິດໃຈຢາກມາໂບດເປັນປະຈຳແລະຢາກຮູ້ເຮືອງຂອງພຣະເຢຊູເພີ່ມ ຂຶ້ນ.
- ມາຣີ ແລະ ຕຣາວິດ ພາກັນໄປໂບດໄປນະມັສການພຣະເຈົ້າເປັນປະຈຳໄດ້ເປັນເວລາ 3 ປີແລ້ວ. ພວກເຂົາທັງສອງ ກໍບໍ່ຮູ້ດີປານໃດກ່ຽວກັບເຮືອງຂອງພຣະເຢຊູ. ອາທິດຜ່ານມານີ້ ພວກເຂົາທັງສອງຮູ້ສຶກວ່າຕ້ອງການພຣະເຢຊູ ພວກເຂົາກໍພາກັນຕ້ອນຮັບເອົາພຣະອົງ.

ຫລັງຈາກທີ່ຟັງ 3 ເຣື່ອງນີ້ແລ້ວຄຣູຈະຖາມ:

- ພວກນີ້ເຂົາເຈົ້າພາກັນຄິດຢ່າງໃດ, ຈຶ່ງມີຄວາມຕ້ອງການພຣະເຢຊູ?
- ທ່ານຄິດຢ່າງໃດ ທ່ານຈຶ່ງຕ້ອງການພຣະເຢຊູ?

(ຈຶ່ງຮັບຮູ້ວ່າ ພວກເຮົາມາຫາພຣະເຢຊູໂດຍວິທີແຕກຕ່າງກັນ)

ວັນນີ້ ພວກເຮົາຈະຮຽນຮູ້ວ່າ ນິໂກເດມຄິດຢ່າງໃດເຂົາຈຶ່ງຮູ້ສຶກວ່າເຂົາຕ້ອງການພຣະເຢຊູ?

ນໍາພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

35. ອ່ານໂຢຮັນ 3:1 ຈຶ່ງຄິດຫາການນັບຖືສາສານາຂອງເຂົາ ການປະຕິບັດການກະທໍາຕ່າງໆ ທີ່ເຂົາໄດ້
ນໍາພາພວກຢິວປະຕິບັດມາ. ຖ້າມີຜູ້ໃດຢາກເວົ້າກໍໃຫ້ໂອກາດເຂົາເຈົ້າເວົ້າກ່ຽວກັບການເຊື່ອຖືຂອງ
ນິໂກເດມ. ຖາມ: ການກະທໍາໃນໂບດຂອງພວກເຮົາທຸກວັນນີ້ ຍັງຂາດອັນໃດແດ່ບໍ່?

36. ໃຫ້ເບິ່ງການສົນທະນາອະຫວ່າງພຣະເຢຊູກັບນິໂກເດມ. ຄຣູຈະອະທິບາຍ.

37. “ທ່ານຕ້ອງບັງເກີດໃໝ່” (3:3) ຄໍານີ້ພຣະເຢຊູບອກໃຫ້ຜູ້ໃດ? ແລະມີຄວາມໝາຍວ່າຢ່າງໃດ? ແລະ
ເມື່ອເກີດໃໝ່ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງສອນວ່າຢ່າງໃດຕໍ່ໄປ? ນິໂກເດມມີການປ່ຽນແປງບໍ່?

38. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ໂຢຮັນ 3:4-8 ຄຣູຈະອະທິບາຍເຣື່ອງ “ເຫັນ” ຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ອະທິບາຍເຖິງ ການຈະເກີດຂຶ້ນນັ້ນຈະເປັນຢ່າງໃດໂດຍອີງໃສ່ເຈ້ຍບົດຮຽນ.

39. ໃຫ້ອີກຄົນນຶ່ງອ່ານໂຢຮັນ 3:9-15 ໂດຍສະເພາະແລ້ວໃຫ້ໃຊ້ຄົນອື່ນ. ພຣະເຢຊູໃຊ້ພຣະຄໍາພີເດີມ
ມາອ້າງອີງ, ຢ່າງນ້ອຍນິໂກເດມກໍຕ້ອງຮູ້ຈັກ. (ຈົດບັນຊີ 21:4-9)

40. ອີກຄົນນຶ່ງອ່ານໂຢຮັນ 3:16 ຖາມ: ພຣະຄໍາພີຕອນນີ້ໃຊ້ອະທິບາຍເພື່ອຈະນໍາຄົນມາຫາພຣະເຈົ້າ.

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

41. ຖາມເຖິງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງນັກຮຽນ. ໝູນໃຈໃຫ້ຄິດວ່າຈະເຮັດຢ່າງໃດຈຶ່ງຈະສໍາແດງຄວາມຮັກຂອງ
ພຣະເຢຊູໄດ້.

42. “ພຣະເຈົ້າຊົງຮັກໂລກ” ພວກເຮົາເຫັນໄດ້ຄືແນວໃດ? ອາທິດໜ້າກັບມາແບ່ງປັນ.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 5
ກິດເຫຼົ້າຂອງຄວາມສຳເລັດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ໂຍຮັນ 4:4-30, 39-42
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ໂຍຮັນ 4:1-42
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ຄຳສິນທະນາຣະຫວ່າງຍິງສາວຊາວມາເຣັງບອກເຖິງ “ນ້ຳແຫ່ງຊີວິດ” ແມ່ນເພື່ອທຸກໆຄົນ ແຕ່ມາຈາກອົງພຣະເຢຊູອົງດຽວເທົ່ານັ້ນ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ທ່ານຊອກຫາຄວາມສຳເລັດໄດ້ຢູ່ໃສ? ແລະທ່ານຈະຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ໄດ້ພົບກັບຄວາມສຳເລັດໄດ້ຢ່າງໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອອະທິບາຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມໝາຍຄຳສິນທະນາຂອງອົງພຣະເຢຊູກັບຍິງສາວຊາວມາເຣັງ ແລະເພື່ອຈະເອົາມາພິຈາຣະນາເຂົ້າປະກອບໃຊ້ໃນຕົວເອງ ແລະສ້າງຄວາມສຳພັນທະໄມຕຣີກັບຄົນອື່ນ.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຽນຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສິນທະນາກັບຍິງສາວໄທຊາວມາເຣັງຢູ່ທີ່ນ້ຳສ້າງ ມີແຕ່ໂຍຮັນເທົ່ານັ້ນໄດ້ຈິດໄວ້ໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຮູ້. ພວກຊາວໄທຊາວມາເຣັງເປັນປະຊາຊົນຂອງອານາຈັກທາງເໜືອຂອງພວກອິສຣາເອນ ແລະພວກເຂົາໄດ້ແຕ່ງານກັບຄົນຕ່າງຊາດຜູ້ອາໄສຢູ່ເວລາພວກອັສຊີເຣັງໄດ້ມາຍຶດເອົາເມືອງຊາວມາເຣັງ (ກະສັດທິສອງ 17:24-41). ຊາວຊາວມາເຣັງເປັນລູກເຄິ່ງຢິວ ແລະບາງຄົນກໍເປັນຕ່າງຊາດແທ້ໆ.

ຫລາຍສັດຕະວັດມາແລ້ວພວກຊາວຊາວມາເຣັງກັບພວກຍິວຜິດຖຽງກັນໃນເຮືອງຊາດ ແລະສາສນາເວລາມາຮອດສັມພຣະຄຳພີໃໝ່ທັງສອງພວກນີ້ບໍ່ມີຄວາມສຳພັນຕໍ່ກັນເລີຍ. ການເດີນທາງຈາກຢູດາໄປຫາຄາລີເລຕ້ອງຜ່ານເມືອງຊາວມາເຣັງ ແຕ່ພວກຍິວສ່ວນຫລາຍຫລີກຈາກເມືອງນີ້ ພວກເຂົາໄປທາງໂຄ້ງ ແລະຍາວກວ່າ. ຖ້າເດີນຜ່ານເມືອງຊາວມາເຣັງກໍເປັນລະຍະທາງສັ້ນທີ່ສຸດ. ໂຍຮັນໄດ້ຂຽນວ່າອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເດີນຜ່ານເມືອງນີ້. ດັ່ງນັ້ນ, ອົງພຣະເຢຊູແລະສາວິກາກໍພົບນ້ຳສ້າງຂອງຢາໂຄບ.

ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ອົງພຣະເຢຊູຕັ້ງພຣະທັຍໄວ້ວ່າພຣະອົງຕ້ອງຜ່ານເມືອງຊາວມາເຣັງ. “ ລູກາກໍຈິດ

ໄວ້ວ່າອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເດີນທາງຈາກຄາລີເລໄປກຸງເຢຣູຊາເລັມພຣະອົງກໍເດີນຜ່ານເມືອງນີ້. ໃນຕອນນີ້ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສົ່ງຄົນຈຳນວນນຶ່ງໄປຈັດແຈງ ແຕ່ເຫັນວ່າໄທບ້ານບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາຜ່ານເມືອງນີ້ໄປ. ຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນລູກຊາຍເຊເບດາຍໃຈຮ້າຍຫລາຍ ພວກເຂົາໄປຫາອົງພຣະເຢຊູ ຂໍອະນຸຍາດເອົາໄຟຕົກລົງມາໄໝ້ຄົນຜູ້ຂັດຂວາງການເດີນທາງ. ແຕ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຕິຕຽນພວກເຂົາຢ່າງໄວແລະພວກເຂົາກໍກາຍໄປທາງອື່ນ (ເບິ່ງ ລູກາ 9:51-56). ອົງພຣະເຢຊູເຈົ້າໄດ້ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີໃຫ້ພວກເຮົາເອົາແບບຢ່າງບໍ່ໃຫ້ລັງກຽດຜົວພັນຫລືສາສນາ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕ່ກຕ່າງກັນ

1. ຖາມສະມາຊິກວ່າພວກເຮົາພາກັນຄິດຫຍັງເວລານອນຫລັບ ແລະເວລາຕົ້ນຂຶ້ນມາພວກເຮົາຍັງຈຳຫຍັງໄດ້ແດ່? ຖາມອີກວ່າຄົນເຮົາຢາກມີຄວາມພໍໃຈໃນຊີວິດແລະພວກເຮົາເຮັດຫຍັງ? ໄປຊື້ເຄື່ອງໃນຕະຫລາດ, ສ້າງຄວາມສັມພັນກັບຄົນອື່ນ ແລະອື່ນໆ...ແມ່ນບໍ່?
2. ອະທິບາຍໃຫ້ຮູ້ວ່າວັນນີ້ພວກເຮົາຈະເວົ້າເຖິງຜູ້ຍິງຊາວຊາມາເຣັງ ຍິງຄົນນີ້ບໍ່ເຂົ້າໃຈວິທີຊອກຫາຄວາມຈິງຄວາມພໍໃຈ ແລະຄວາມປອດພັຍຈິນເຖິງເວລາລາວໄດ້ພົບກັບອົງພຣະເຢຊູ.
3. ເຮັດປ້າຍສາມອັນ ໃຫ້ຂຽນວ່າ “ພຣະເຢຊູ” ໃສ່ອັນນຶ່ງ ຂຽນ “ຍິງຊາວຊາມາເຣັງ” ໃສ່ອັນອັນນຶ່ງ, “ສາວິກ” ອີກອັນນຶ່ງ. ໃຫ້ແບ່ງຫ້ອງຮຽນອອກໄປສາມກຸ່ມຫລິ້ນລະຄອນສິ້ນ. ກຸ່ມນຶ່ງເປັນພຣະເຢຊູ ກຸ່ມທີສອງເປັນຍິງຊາວຊາມາເຣັງ ແລະກຸ່ມທີສາມເປັນສາວິກ ສິນທະນາກັນທີ່ນ້ຳສ້າງໂດຍໃຊ້ພຣະຄໍາພີດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:

ກ. ໂຢຮັນ 4:4-9

- (1) ຕໍ່ຜູ້ຍິງ, ທ່ານຄິດແນວໃດເວລາຊາຍຊາດຍິວຄົນນີ້ໄດ້ສິນທະນາກັບທ່ານ?
- (2) ຕໍ່ພຣະເຢຊູ, ທ່ານຍ້ານຄົນອື່ນເຂົ້າໃຈຜິດບໍ່ໃນເມື່ອຄົນອື່ນມາເຫັນທ່ານສິນທະນາກັບຜູ້ຍິງຊາວຊາມາເຣັງ? ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງສິນທະນາກັບຍິງນັ້ນກ່ອນ?

ຂ. ໂຢຮັນ 4:10-18

- (1) ຕໍ່ຜູ້ຍິງ, ທ່ານຄິດຢ່າງໃດໃນເມື່ອຜູ້ຊາຍຄົນນີ້ບອກທ່ານວ່າເພິ່ນຈະເອົານ້ຳໃຫ້ທ່ານດື່ມ? ບໍ່ເຫັນເພິ່ນມີຄູ່ຕັກນ້ຳ, ແລະເພິ່ນຍັງຂໍກິນນ້ຳນຳທ່ານອີກ. ເພິ່ນເຮັດແນວໃດຈຶ່ງເອົານ້ຳໃຫ້ທ່ານໄດ້?
- (2) ຕໍ່ພຣະເຢຊູ, ທ່ານຈະເອົານ້ຳອັນປະເສີດໃຫ້ຍິງນັ້ນກິນຢ່າງໃດ ເພື່ອນາງຈະບໍ່ຫົວອີກຈັກເທື່ອ?
- (3) ຕໍ່ພຣະເຢຊູ, ທ່ານຄິດວ່າຍິງຄົນນີ້ເຂົ້າໃຈໃນຄຳເວົ້າຂອງທ່ານໂລດບໍ່?

ຄ. ໂຢຮັນ 4:19-27

- (1) ຕໍ່ຜູ້ຍິງ, ການນະມັສການນັ້ນສໍາຄັນຫລາຍປານໃດຕໍ່ທ່ານ? ທ່ານຄິດຢ່າງໃດໃນເມື່ອຊາຍຍົວຄົນນີ້ບອກທ່ານວ່າທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈໃນການນະມັສການອັນແທ້ຈິງ?
- (2) ຕໍ່ພຣະເຢຊູ, ຜູ້ຍິງຄົນນີ້ເຂົ້າໃຈເຖິງການນະມັສການຢ່າງໃດ?
- (3) ຕໍ່ພວກສາວິກ, ທ່ານຄິດແນວໃດໃນເມື່ອພວກທ່ານເຫັນອົງພຣະເຢຊູສົນທະນາກັບຜູ້ຍິງຊາວຊາມາເຣັງ?

ງ. ໂຢຮັນ 4:28-42

- (1) ຕໍ່ຜູ້ຍິງ, ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງຢາກບອກທຸກໆຄົນເຖິງຜູ້ຊາຍຍົວຄົນນີ້? ທ່ານບໍ່ຢ້ານຄົນອື່ນເວົ້າຫຍັງໃຫ້ບໍ່ເພາະທ່ານໄດ້ສົນທະນາກັບຜູ້ຊາຍຍົວ?
- (2) ຕໍ່ສາວິກ, ພຣະເຢຊູເວົ້າເຖິງອາຫານ ແລະເວລາເກັບກ່ຽວນັ້ນມີຄວາມໝາຍແນວໃດ?
- (3) ຕໍ່ຜູ້ຍິງ, ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ທ່ານເຊື່ອຟັງຄົນຍົວຜູ້ນີ້?
- (4) ຕໍ່ພຣະເຢຊູ, ທ່ານມີຄວາມຄິດສຸດທ້າຍແນວໃດ?

4. ຫລັງຈາກນີ້ແລ້ວ ໃຫ້ຖາມຄວາມໝາຍໃນການສົນທະນາອະຫວ່າງອົງພຣະເຢຊູແລະຍິງສາວຊາວຊາມາເຣັງນັ້ນແມ່ນຫຍັງ?

5. ໃສ້ຄໍາຖາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ແມ່ນໃຜເປັນຍິງສາວຊາມາເຣັງໃນກຸ່ມໝູ່ບ້ານຂອງທ່ານ?
- ແມ່ນໃຜເປັນຍິງສາວຊາມາເຣັງໃນຊີວິດຂອງທ່ານ?

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 6

ໝາຍສຳຄັນ-ເຊື່ອ ຫລື ເປັນຄວາມເຊື່ອແທ້ບໍ່ “ຈົນເຖິງໄດ້ເຫັນໝາຍສຳຄັນແລະການອັດສະຈັນ”

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ໂຍຮັນ 4:46-54

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ໂຍຮັນ 4:43-54

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປົວລູກຊາຍຂອງເສນາບໍດີໃນວັງເພື່ອສະແດງເຖິງອຳນາດ ແລະເຮັດໃຫ້ເສນາບໍດີຄົນນັ້ນມີຄວາມເຊື່ອແທ້.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານນັ້ນຂຶ້ນກັບການກະທຳການອັດສະຈັນທີ່ອົງພຣະເຢຊູເຮັດ ຫລືຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານຂຶ້ນກັບວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເພື່ອອະທິບາຍເຖິງການທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປົວລູກຊາຍຂອງເສນາບໍດີໃນວັງ ແລະເພື່ອວິໄຈວ່າຄວາມເຊື່ອຂອງຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນແມ່ນການຖວາຍຈິດໃຈຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູຢ່າງແທ້ຈິງ.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ບົ່ມໂຍຮັນໄດ້ບອກພວກເຮົາເຖິງເຫດການສອງຢ່າງ ທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ພົບກັບຍິງສາວຊາວຊາມາເຮັງທີ່ນ້ຳສ້າງຂອງຢາໂຄບໃນເມືອງຊັກຄາ ແລະການປົວລູກຊາຍຂອງເສນາບໍດີຄົນນຶ່ງ. ໃນເມື່ອຄົນໃນເມືອງນັ້ນໄດ້ຮັບເອົາພຣະເຢຊູ ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ອົງພຣະເຢຊູຢູ່ນຳພວກເຂົາອີກສອງສາມວັນເພື່ອສຶດສອນເພີ່ມເຖິງຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ຫລັງຈາກນັ້ນແລ້ວ ພຣະເຢຊູໄດ້ເດີນທາງຕໍ່ໄປເຖິງແຂວງຄາລີເລ.

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປົວລູກຊາຍຂອງເສນາບໍດີໃນເມືອງການາໃນແຂວງຄາລີເລ ບ່ອນນີ້ເປັນບ່ອນພຣະ

ເຢຊູໄດ້ທຳການອັດຈັນຄັ້ງທຳອິດມາແລ້ວ ຄືປ່ຽນນ້ຳໃຫ້ເປັນເທລີ້ອະງຸ່ນ (ໂຍຮັນ 2:1-11). ເມືອງນີ້ຕັ້ງຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງທະເລຄາລີເລ ແລະຢູ່ທາງເໜືອປະມານສອງສາມໄມຂອງເມືອງນາຊາເຣັດ ບ່ອນອົງພຣະເຢຊູອາສັຍຢູ່ເວລາເປັນເດັກ.

ຕາມທຳມະດາແລ້ວຄົນໃນເມືອງຄາລີເລນີ້ບໍ່ຄອຍຕ້ອນຮັບພຣະເຢຊູດີ. ແຕ່ຕອນນີ້ພວກເຂົາໄດ້ພາກັນຕ້ອນຮັບເອົາພຣະເຢຊູເປັນຢ່າງດີ. ປຶ້ມຂ່າວປະເສີດລູກາໄດ້ບອກວ່າເວລາພຣະເຢຊູໄປຢາມໂຮງທັມມະເທສນາໃນເມືອງນີ້ ແລະພຣະອົງໄດ້ປະກາດວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ທີ່ປະກາດພຣະທັມຕາມເອຊາຢາປະກາດນັ້ນໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ ແມ່ນກ່າວເຖິງພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນ-ຜູ້ຖືກເຈີມນັ້ນແມ່ນພຣະອົງເອງ. (ລູກາ 4:14-30).

ໃນເມື່ອຄົນໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາພະຍາຍາມຢາກຂ້າພຣະອົງເສັງ ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວວ່າ “ບໍ່ມີຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ຮັບຄວາມນັບຖືໃນບ້ານເມືອງຂອງຕົນ.” (ໂຍຮັນ 4:44; ລູກາ 4:24).

ໂຍຮັນໄດ້ບອກເຖິງທີ່ພວກຄາລີເລໄດ້ຕ້ອນຮັບອົງພຣະເຢຊູເພາະພວກເຂົາກໍໄດ້ໄປໃນງານເທສນາໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມເພາະພວກເຂົາໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດ. “ເມື່ອພຣະອົງປະທັບຢູ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມເວລາເທສການປັສຄາ ມີຫລາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ເພາະເຂົາໄດ້ເຫັນການສຳຄັນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳຂຶ້ນ.” (ໂຍຮັນ 2:23).

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕ່ງຕ່າງກັນ

6. ກ່ອນສອນໃຫ້ເຮັດປ້າຍໃຫຍ່ສອງອັນ ແລະຂຽນວ່າ “ຄວາມເຊື່ອຂອງຂ້າພະເຈົ້າດີຂຶ້ນເວລາໄດ້ເຫັນສິ່ງພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳ,” ແລະອີກປ້າຍນຶ່ງໃຫ້ຂຽນວ່າ, “ຄວາມເຊື່ອຂອງຂ້າພະເຈົ້າດີຂຶ້ນເພາະວ່າເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ໃດ,” ໃຫ້ເອົາສອງປ້າຍນັ້ນຕິດໃສ່ຝາກົງກັນຂ້າມ.
7. ໃນຄຳອະທິບາຍໃນບົດຮຽນນີ້ເຖິງການປົວພະຍາດຂອງຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອແຕກຕ່າງກັນ. ທ້າທາຍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການປົວພະຍາດ ແລະໃຫ້ພິຈາະນາເບິ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນເອງ. ເຊັ່ນໃຫ້ຄົນໃດຄົນນຶ່ງນຳພາໃນການອະທິຖານອ້ອນວອນ.
8. ຖ້າຫ້ອງຮຽນຂອງທ່ານມີສະມາຊິກຫລາຍໃຫ້ແບ່ງຫ້ອງຮຽນເປັນສາມກຸ່ມ. ອະທິບາຍວ່າພວກເຂົາມີເວລາປະມານ 10 ນາທີຕ້ອງເຮັດວຽກໃຫ້ແລ້ວ. ຫລັງຈາກທຸກກຸ່ມສິນທະນາຕົກລົງການແລ້ວໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມລາຍງານຕໍ່ກັນຟັງໂດຍໃຊ້ພຣະຂໍ້ພຣະຄັມພີຂ້າງຊຸ່ມນີ້. ໃຫ້ໃສ່ຊື່ແຕ່ລະກຸ່ມຕໍ່ໄປນີ້: 1. “ນີ້ແມ່ນສິ່ງພວກເຮົາເວົ້າ”; 2. ກະຣຸນາອະທິບາຍ; 3. “ສິນທະນາຫາລື”

(1) “ນີ້ແມ່ນສິ່ງພວກເຮົາເວົ້າ.” ໃຫ້ກຸ່ມນີ້ອ່ານໂຍຮັນ 4:43-47; ໂຍຮັນ 4:48-50; ແລະໂຍຮັນ 4:50-54. ເວລາອ່ານພຣະຄັມພີໃຫ້ອ່ານຕາມຕົວ ແລະແປເປັນພາສາຂອງຕົນເອງເພື່ອຜູ້ອື່ນຈະມີຄວາມເຂົ້າໃຈເພີ່ມ.

(2) “ກະຣຸນາອະທິບາຍ”. ອ່ານໂຢຮັນ 4:43-54. ໃຫ້ປຽບທຽບລະຫວ່າງ “ໝາຍສໍາຄັນ-ເຊື່ອ” ແລະ “ຄວາມເຊື່ອແທ້.” ໃຫ້ອະທິບາຍວ່າອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປົວລູກຊາຍຂອງເສນາບໍດີນັ້ນມີຄວາມສໍາຄັນຫຍັງ?

(3) “ສິນທະນາຫາລີ” ອ່ານໂຢຮັນ 4:43-54, ໃຫ້ສິນທະນາກັນເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງຂອງ “ຄວາມເຊື່ອທີ່ເຫັນໝາຍສໍາຄັນ” ແລະ “ຄວາມເຊື່ອແທ້”

9. ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມລາຍງານໃຊ້ເວລາບໍ່ເກີນ 10 ນາທີ.

10. ຍົກເອົາປ້າຍສອງອັນຂຶ້ນ ແລະຖາມສະມາຊິກວ່າພວກເຂົາມີຄວາມເຊື່ອຕາມປ້າຍອັນໃດ? ຄືຄວາມເຊື່ອເມື່ອເຫັນອັດສະຈັນແລ້ວເຊື່ອ ຫລື ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນ.

11. ເຊັ່ນໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງອ້ອນວອນໃຫ້ມີຄວາມເຊື່ອແທ້ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນແລ້ວເຊື່ອ.

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 7

ຢູ່ນີ້ໃຜເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ?

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ໂຍຮັນ 5:1-24, 31-40
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ໂຍຮັນ 5
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປົວຄົນໃນວັນສະບາໂຕເປັນການສະແດງເຖິງຄວາມສັມພັນພິເສດໃນຖານະເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະບິດາເຈົ້າ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ໃນທາງໃດທ່ານໄດ້ຍອມຮັບພະລັງຂອງອົງພຣະເຢຊູໃນຊີວິດຂອງທ່ານ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອອະທິບາຍເຖິງບັນຫາທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປົວຄົນໃນວັນສະບາໂຕ ແລະຍອມຮັບວ່າພຣະເຢຊູມີອຳນາດໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນບັດຈຸບັນນີ້.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ໂຄງຮ່າງຂອງການສຶກສາໃນປຶ້ມໂຍຮັນໄດ້ແບ່ງອອກເປັນສອງພາກສ່ວນໃຫຍ່: ເປັນປຶ້ມໝາຍສຳຄັນ (ໂຍຮັນ 1-12) ແລະປຶ້ມພຣະຮັສມີ (ໂຍຮັນ 13-20). ບົດ 20 ໄດ້ສຽງວນໄວ້ເປັນບົດສລຸບ.

ໃນບົດຮຽນນີ້ແມ່ນເຮືອງການປົວຄົນເບິ່ງໃຫ້ດີ (5: 1-18), ແມ່ນໝາຍສຳຄັນອັນທີສາມໃນຈຳນວນເຈັດອັນ. ໝາຍສຳຄັນນີ້ໄດ້ບອກເຖິງອົງພຣະເຢຊູເປັນພຣະຄຣິດ, ແລະເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ໝາຍສຳຄັນທີ່ອົງພຣະເຢຊູເຮັດນັ້ນກາຍເປັນລຳດັບດັ່ງນີ້: (1) ປຸງນ້ຳໃຫ້ເປັນນ້ຳອະຈຸນ (2:1-11); (2) ປົວລູກຊາຍຂອງເສນາບໍດີ (4:46-54); (3) ປົວຄົນງ່ອຍ (5:1-18); (4) ລ້ຽງຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍ (6:1-14); (5) ຍ່າງເທິງໜ້ານ້ຳ (6:16-21); (6) ປົວຄົນຕາບອດ (9:1-41) (7) ບັນດານໃຫ້ລາຊະໂຣຄົນມາຈາກຕາຍ (11:1-44).

ການເລີ່ມປົວຄົນງ່ອຍໃຫ້ດີນັ້ນ ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງດ້ວຍການກະທຳແລະດ້ວຍຄຳສອນຂອງພຣະອົງໃນງານເທສການສຳຄັນຂອງຊາວຢິວເຊັ່ນ: ວັນສະບາໂຕໃນບົດ 5, ງານປັສຄາໃນບົດ 6, ງານຕັ້ງທັບອາສັຍ ບົດ 7-8, ແລະງານຖວາຍຕົນເອງ ໃນບົດ 10.

ທຸກໆໝາຍສໍາຄັນທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ກະທໍານັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີຄົນຕໍ່ສູ້. ໃນເມື່ອສຶກສາໃຫ້ດີອະທວ່າງ ການສົນທະນາຂອງອົງພຣະເຢຊູກັບພວກຜູ້ນໍາສາສນາແລ້ວມັນຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈດີຂຶ້ນເຖິງສາຍ ເຫດທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ ເພາະພຣະເຢຊູບໍ່ສະເດັດມາຕາມຄວາມນິກ ຄົດຂອງພວກເຮົາ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູໃນທຸກວັນນີ້ສາມາດຮຽນຈາກເຫດການຕ່າງໆເພື່ອພວກເຮົາຈະ ມີຄວາມເຊື່ອດີຂຶ້ນ.

ແນະນໍາການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

12. ເລີ່ມທ້ອງຮຽນໂດຍສົນທະນາກັນເຖິງກົດລະບຽບ. ຕັ້ງເປັນຄໍາຖາມວ່າ ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງມີກົດ ລະບຽບ? ກົດລະບຽບນັ້ນເປັນສິ່ງຈໍາເປັນແທ້ບໍ່? ຫລັງຈາກຫລາຍຄົນມີໂອກາດອອກຄວາມຄິດ ເຫັນແລ້ວ ໃຫ້ເວົ້າດັ່ງນີ້: ພວກຜູ້ນໍາທາງສາສນາຂອງພວກເຮົາໄດ້ຍຶດຖືກົດລະບຽບຢ່າງເຄັ່ງຄັດໃນ ສມັຍເວລາອົງພຣະເຢຊູຢູ່ນໍາພວກເຮົາ. ບົດຮຽນວັນນີ້ແມ່ນອົງພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າພຣະອົງມີສິດ ແລະອໍານາດໃນການທໍາງານໃນວັນສະບາໂຕເຖິງແມ່ນຜິດກົດລະບຽບຂອງພວກເຮົາກໍຕາມ.
13. ຫລັງຈາກທ່ານໄດ້ອ່ານໂຍຮັນ 5:1-8, ໃຫ້ທຸກຄົນຫລັບຕາ. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນທ້ອງໃຊ້ການ ສັມຜັດ 5 ຢ່າງດັ່ງນີ້: ມອງເຫັນ, ດົມກິ່ນ, ໄດ້ຍິນສຽງ, ຊິມ, ແລະຈັບບາຍ. ໃຫ້ອ່ານບົດນີ້ຫລາຍໆ ເທື່ອ ແລະໃຫ້ມີຄົນສັມກແບ່ງປັນກັບສິ່ງພວກເຮົາໄດ້ວາດພາບໃຫ້ຄົນອື່ນຟັງ.
14. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ມີຄົນອ່ານ ໂຍຮັນ 5:9-13 ບອກໃຫ້ທຸກຄົນຟັງເຖິງບັນຫາເກີດຂຶ້ນຫລັງຈາກປົວຄົນປ່ວຍ ໃຫ້ດີ ເພາະຄົນປ່ວຍໄດ້ກູ້ເອົາບ່ອນນອນແລະຍ່າງໄປໃນວັນສະບາໂຕ. ແບ່ງທ້ອງຮຽນເປັນສອງກຸ່ມ ແລະບອກໃຫ້ພວກເຮົາໂຕ້ວາທິກັນເຖິງເລື່ອງຕໍ່ໄປນີ້: ເປັນການຜິດຕໍ່ກົດລະບຽບໃນການກູ້ເອົາບ່ອນ ນອນແລະຍ່າງໄປໃນວັນສະບາໂຕເພາະພວກເຮົາຖືວ່າແມ່ນການເຮັດວຽກ. ແລະອີກກຸ່ມນຶ່ງວ່າ ການກູ້ເອົາບ່ອນນອນແລະຍ່າງໄປໃນວັນສະບາໂຕນັ້ນບໍ່ຜິດຫຍັງ.
15. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ມີຜູ້ສັມກອ່ານ ໂຍຮັນ 5:14-15 ບອກໃຫ້ທຸກຄົນຟັງເຖິງສິ່ງອົງພຣະເຢຊູເວົ້າກັບຄົນປ່ວຍ. ບອກໃຫ້ທຸກຄົນອອກຄວາມຄິດເຫັນຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງຄໍາເວົ້າຂອງອົງພຣະເຢຊູໃນຕອນນີ້.
16. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ມີຜູ້ສັມກອ່ານ ໂຍຮັນ 5:16-24. ບອກໃຫ້ຄົນເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຂໍ້ 19-20. ບອກວ່າອົງພຣະ ເຢຊູເຮັດຕາມນໍ້າພຣະທັຍຂອງພຣະບິດາ. ບອກໃຫ້ຄົນເອົາຕົວຢ່າງມາເວົ້າວ່າພຣະເຢຊູເຮັດຕາມ ພຣະບິດານັ້ນແມ່ນພຣະອົງເຮັດຫຍັງແດ່?
17. ອ່ານ ໂຍຮັນ 5:31-40. ກ່າວເຖິງພະຍານຫ້າຢ່າງກ່າວເຖິງອົງພຣະເຢຊູ ແລະຄໍາພະຍານຂອງໃຜເປັນ ໜ້າເຊື່ອສໍາລັບທ່ານ?

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 8

ທ່ານຫົວຫຍັງ?

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ໂຍຮັນ 6:1-20, 25-35, 48-51, 66-69

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ໂຍຮັນ 6

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ອົງພຣະເຢຊູຊົງລ້ຽງຄົນ 5,000 ຄົນ ແລະຊົງຍ່າງເທິງໜ້ານ້ຳນັ້ນ ໄດ້ສະແດງເຖິງການທີ່ພຣະອົງເປັນ “ເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງຊີວິດ” ແລະຊົງເປັນຜູ້ພິເສດຊຶ່ງມີອຳນາດປະທານຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດໄດ້.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ນອກຈາກອົງພຣະເຢຊູແລ້ວພວກເຮົາຈະໄປຫາໃຜຜູ້ປະທານຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດໃຫ້ໄດ້?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເພື່ອອະທິບາຍເຖິງວິທີທີ່ອົງພຣະເຢຊູຊົງລ້ຽງຄົນ 5,000 ຄົນ ແລະພຣະອົງຍ່າງເທິງໜ້ານ້ຳ ຊຶ່ງມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບການເປັນເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງຊີວິດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມອບກາຍຖວາຍຕົວຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູເຈົ້າ.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ການລ້ຽງຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍນັ້ນ (ໂຍຮັນ 6:1-14) ແມ່ນໝາຍສຳຄັນອັນທີ່ສຳຄັນຕາມປັ້ມ (ໂຍຮັນ ບົດ 1-2). ໝາຍສຳຄັນອັນນີ້ໄດ້ບອກເຖິງອົງພຣະເຢຊູແມ່ນຜູ້ໃດ ແລະອາດເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊົນເຊື່ອແລະຕິດຕາມພຣະອົງໄປ. ແມ່ນແທ້ມີຫລາຍຄົນໄດ້ຕິດຕາມເພາະພວກເຂົາໄດ້ເຫັນໝາຍສຳຄັນແລະອັດສະຈັນ ແຕ່ພວກເຂົາຂາດຄວາມຈິງເພາະຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນໃຜແທ້.

ໝາຍສຳຄັນເທື່ອນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ທາງພາກໃຕ້ຂອງທະເລສາບຄາລີເລໃກ້ວັນສຸດທ້າຍຂອງເທສການປັສຄາ. ງານເທສການປັສຄານີ້ແມ່ນງານສລອງທີ່ພຣະເຈົ້າຊ່ອຍພວກອິສຣາເອນອອກຈາກການເປັນທາດຈາກປະເທດອີຢິບ. ຊາດອິສຣາເອນທັງຊາດຈື່ຈຳໄດ້ດີທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດທາຂອງຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຂົາໃນປ່າກັນການ. ເວລາກະສັດຟາໂຣໄດ້ຍອມປ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາອອກໄປ ພວກເຂົາຟ້າວພາກັນອອກເດີນທາງຍ່າງໄວຈົນຫຼຸງເຂົ້າບໍ່ທັນແລ້ວ. ພວກເຂົາພາກັນກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື່ອແບັງເພື່ອເປັນການຊົງຈຳວ່າພຣະເຈົ້າ

ຊ່ອຍເຫລືອແລະປົກປ້ອງຮັກສາ. ງານເທສການປັສຄາກໍແມ່ນໝາຍສໍາຄັນອັນນຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສໍາແດງຄື ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານມານາ ແລະນົກຊຸ່ມຕີກມາຈາກພ້າ (ອີບພະຍົບ 16:35; ຈິດບັນຊີ 11:31-32), ພຣະເຈົ້າປະທານນໍ້າອອກຈາກຫີນ (ອພຍ 17:6), ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ມີເມກໃນກາງເວັນ ແລະເສົາໄຟໃນຍາມ ກາງຄືນເພື່ອພວກເຂົາຈະເດີນທາງໄປໄດ້ (ອພຍ 13:21).

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສົນທະນາເຖິງຄວາມໝາຍຂອງງານເທສການປັສຄາ ແລະການເດີນທາງໃນປ່າກັນ ດານ. ໃນເວລານັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານເຂົ້າຈີ່ (ມານາ) ຈາກສວັນໃຫ້ພວກອິສຣາເອນ, ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ ປະກາດວ່າພຣະອົງຊົງເປັນ “ເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງຊີວິດ” (ໂຍຮັນ 6:35). ມີຫລາຍຄົນໄດ້ຕັ້ງຕົ້ນຖາມອົງພຣະເຢຊູ ພວກເຂົາໄດ້ຮູ້ຈັກປະຫວັດສາດຂອງພວກອິສຣາເອນດີ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຮັບວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນພຣະ ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເປັນຜູ້ເຮັດໃຫ້ງານເທສການປັສຄາສໍາເຣັດໃນຕົວຂອງພຣະອົງ.

ແນະນໍາການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

18. ຕັ້ງຄໍາຖາມວ່າ ຄົນເຮົາຊອກເອົາຄວາມສໍາເຣັດໃນຊີວິດດ້ວຍຢ່າງໃດ? ບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນໃນຫ້ອງ ສົນທະນາກັນ. ຫລັງຈາກນັ້ນແລ້ວກ່າວວ່າ ວັນນີ້ພວກເຮົາຈະພາກັນສຶກສາເຖິງເລື່ອງອົງພຣະເຢຊູ ລ້ຽງຄົນ 5,000 ຄົນ ແລະພຣະອົງໄດ້ຍ່າງເທິງໜ້ານໍ້າ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຢຊູເປັນເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງ ຊີວິດອັນແທ້ຈິງ.
19. ບອກໃຫ້ທຸກຄົນໃນຫ້ອງໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າພວກເຂົາເປັນນັກຂ່າວ ແລະໄດ້ຂຽນເລື່ອງອົງພຣະເຢຊູລ້ຽງ ຄົນ 5,000 ຄົນ. ບອກໃຫ້ທຸກຄົນວ່າພວກເຂົາແມ່ນຄົນພວກນຶ່ງໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່ເວລາອົງພຣະເຢຊູໄດ້ ລ້ຽງຄົນຢູ່ນັ້ນ ແລະຈະມີຄົນມາສໍາພາດພວກເຂົາວ່າເລື່ອງນີ້ເປັນໄປຢ່າງໃດ. ໃຫ້ອ່ານ ໂຍຮັນ 6:1-5 ແລະຮ້ອງຂໍໃຫ້ມີຜູ້ສັກເລົ່າຄວາມເປັນມາໃຫ້ຄົນອື່ນຟັງ.
20. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນອື່ນອ່ານ ໂຍຮັນ 6:16-20. ໃຫ້ອ້າງເຖິງອົງພຣະເຢຊູຍ່າງເທິງໜ້ານໍ້າ ເພື່ອໃຫ້ຄົນ ທັງຫລາຍຮູ້ວ່າ ພຣະເຢຊູເຮັດໝາຍສໍາຄັນໄດ້ເພາະພຣະອົງເປັນຜູ້ທີ່ພຣະບິດາໄດ້ສົ່ງລົງມາ. ແບ່ງ ຫ້ອງຮຽນເປັນສອງກຸ່ມ. ກຸ່ມນຶ່ງເປັນຕົວແທນພວກສາວິກຢູ່ໃນເຮືອ ແລະອີກກຸ່ມນຶ່ງແມ່ນຕົວແທນ ອົງພຣະເຢຊູຜູ້ຍ່າງເທິງໜ້ານໍ້າໄປຫາພວກສາວິກ. ບອກໃຫ້ກຸ່ມທີ່ເປັນພວກສາວິກໃຊ້ຄໍາເວົ້າທີ່ ພວກສາວິກຮູ້ສຶກເວລາເຫັນອົງພຣະເຢຊູໃນຕອນພາຍເຮືອໄປ. ແລະບອກໃຫ້ກຸ່ມທີ່ເປັນຕົວແທນ ອົງພຣະເຢຊູໃຊ້ຄໍາເວົ້າທີ່ອົງພຣະເຢຊູເວົ້າຕໍ່ສາວິກທັງຫລາຍ.
21. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ມີຄົນອ່ານໂຍຮັນ 6:25-35 ແລະຄົນອື່ນອ່ານໂຍຮັນ 6:48-51. ໃຫ້ເນັ້ນເຖິງຄໍາເວົ້າທີ່ອົງ ພຣະເຢຊູໃຊ້ເປັນຕົວແທນໃນຂໍ້ 35 ແລະ 48, ທີ່ວ່າ “ເຮົາເປັນເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງຊີວິດ.” ໃຫ້ຄົນສົນທະນາ

ກັນເຖິງເລື່ອງການຫົວເຂົ້າແລະຢາກນ້ຳ. ບອກວ່າອົງພຣະເຢຊູສາມາດເຮັດໃຫ້ເຮົາອີ່ມເຕັມຕລອດ
ໄປໄດ້ໃນຊີວິດ.

22. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ໂຍຮັນ 6:66-69. ບອກໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນຂໍ້ 68 ທີ່ວ່າອົງພຣະເຢຊູ “ພຣະທັມ
ແຫ່ງຊີວິດອັນຕລອດໄປ.”

23. ບົດຫ້ອງດ້ວຍການອ່ານຄຳຖາມຂອງເປໂຕໃນ ໂຍຮັນ 6:68. ບອກວ່າອົງພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນໄດ້ສະ
ລະຊີວິດຖວາຍເພື່ອຄົນທັງໂລກ. ພຣະເຢຊູເທົ່າເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະສົມຄວນເປັນເຄື່ອງບູຊາ ເພາະ
ພຣະອົງໄດ້ຖືກສົ່ງລົງມາຈາກພຣະເຈົ້າ. ກ່ອນບົດຫ້ອງຮຽນເຊິນໃຫ້ສະມາຊິກຖວາຍຕົນເອງໃນການ
ປະກາດແລະຮັບໃຊ້.

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 9

ຕໍ່ສູ້ເຮືອງພຣະເຢຊູ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 7: 1-31, 37-43

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 7

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ການພົບພຣະເຢຊູໃນງານເທສການຕັ້ງທັບອາສັຍ ແລະການປະກາດຕົວເອງຂອງພຣະອົງວ່າທ່ານມາຈາກພຣະເຈົ້າ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫລາຍຄົນຈະຕ້ອງຕັດສິນໃຈວ່າຈະຮັບເອົາພຣະອົງແລະຊີວິດທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ຫລີບ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນໃຜແລ້ວຫລີຍັງ ແລະພຣະອົງຊົງມີຄຸນຄ່າສຳລັບທ່ານແນວໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອສລຸບການໄດ້ພົບພຣະເຢຊູໃນງານເທສການຕັ້ງທັບອາສັຍ ແລະເພື່ອສລຸບການຕັດສິນໃຈວ່າພຣະເຢຊູຊົງແມ່ນໃຜກັນແທ້.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ເລີ່ມບົດຮຽນດ້ວຍຄຳຖາມ: ທ່ານເຄີຍຕັດສິນໃຈແນວໃດແນວນຶ່ງທີ່ຈະຕ້ອງມີການປ່ຽນແປງຊີວິດ? (ຄຳຕອບອາດຈະແມ່ນ: ການແຕ່ງງານ, ການເຂົ້າເປັນທະຫານ, ການຊີ້ບ້ານ, ແລະຕ່າງໄປ)
2. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ: ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້ ແລະ ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ສຳລັບບົດຮຽນນີ້.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ແບ່ງການອ່ານໂຢຮັນ 7:1-10 ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານຂໍ້ 3-4 ຊຶ່ງເປັນຄຳເວົ້າຂອງນ້ອງຊາຍຂອງພຣະເຢຊູ, ແລະໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານຂໍ້ 6-8 ຊຶ່ງເປັນຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູ. ໃຫ້ທ່ານເອງອ່ານຂໍ້ອື່ນໆຊຶ່ງເປັນຄຳນຳຕາມລຳດັບຂອງເຮືອງ.
4. ເບິ່ງຫົວຂໍ້: ຄຳແນະນຳຢ່າງພິເສດ (7:1-10), ແລະນຳການພິຈາລະນາພຣະທັມ ໂດຍໃຊ້ຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:

- ກ. ເມື່ອເບິ່ງທຸກໆຢ່າງທີ່ພວກນັ້ນຊາຍຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະອົງ, ທ່ານຄິດວ່າເປັນຫຍັງພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຍອມເຊື່ອ?
- ຂ. ຊີວິດແລະການສັ່ງສອນຂອງພຣະເຢຊູນຳຄວາມອັບອາຍມາສູ່ຄອບຄົວຂອງພຣະອົງແນວໃດແດ່?
- ຄ. ຊີວິດຂອງພວກນັ້ນຈະປ່ຽນແປງແນວໃດ ຖ້າພຣະເຢຊູສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງຊັດເຈນວ່າພຣະອົງຄືພຣະເມຊີອາແທ້?

5. ສຶກສາເບິ່ງຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູຕໍ່ໄປນີ້:

- ກ. ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ເວລາກຳນົດຂອງເຮົາຍັງບໍ່ເຖິງເທື່ອ”?
- ຂ. ເປັນຫຍັງຄົນຈຶ່ງແນະນຳພຣະເຢຊູໃຫ້ຫລີກເວັ້ນການໄປເຢຣູຊາເລັມໃນຕອນນີ້? (ເບິ່ງໂຢຮັນ 5:16; 6:60, 66; 7:1)
- ຄ. ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຊົງລໍຖ້ານ້ອຍນຶ່ງ ແລ້ວຈຶ່ງໄປງານເທສການ?

6. ແບ່ງກະດານອອກເປັນສອງພາກ, ເບື້ອງຊ້າຍໃສ່ຫົວຂໍ້ວ່າ “ພວກສອບຖາມພຣະເຢຊູ” ຊຶ່ງເລີ້ມດ້ວຍນັ້ນຊາຍທັງຫລາຍ (7:5) ແລະພວກຜູ້ນຳຂອງຊາວຢິວ (7:1,11). ເບື້ອງຂວາໃສ່ຫົວຂໍ້ວ່າ “ຄຳຕອບຂອງພຣະເຢຊູ.” ພານັກຮຽນໃຫ້ຄວາມເຫັນວ່ານັ້ນຊາຍຂອງພຣະອົງ ແລະພວກຜູ້ນຳຈະຕອບວິທີໃດແດ່?

ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນອ່ານ ໂຢຮັນ 7: 12-31 ສຳລັບຕົວເອງແບບງ່າຍໆ ເພື່ອຈະເຫັນຄຳຕອບເພື່ອຂຽນໃສ່ກະດານ. ພານັກຮຽນຊອກເບິ່ງ: (1) ປະຊາຊົນທີ່ໄປເທສການ (7:12-13); (2) ຊາວກຸງເຢຣູຊາເລັມ (7:16-19); ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງວິຫານ (7:32). ນຳພານັກຮຽນໃຫ້ພົບຄຳຕອບສຳລັບສອງຫົວຂໍ້ທີ່ຢູ່ໃນກະດານ

7. ຈາກພຣະທັມພາກດຽວກັນ (7:12-31), ພານັກຮຽນເບິ່ງຄຳຕອບຂອງພຣະເຢຊູ (7:16-19) ແລະກິຈການຂອງພຣະອົງ (7:21-24). ເບິ່ງຫົວຂໍ້ “ການຈົມວ່າແລະການຕໍ່ຕ້ານ (7: 11-31).”

8. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຢຮັນ 7:37-44 ໃນຂະນະທີ່ທຸກຄົນເບິ່ງຄວາມເຫັນສາມຢ່າງກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ (ຜູ້ປະກາດພຣະທັມ, ພຣະຄຣິດ, ພຣະເມຊີອາ, ບໍ່ເກີດທີ່ເບັດເລເຮັມ). ເບິ່ງຫົວຂໍ້ “ເວລາຂອງການຕັດສິນໃຈ (7: 37-43).” ກັບໄປເບິ່ງກະດານ; ຂຽນຄຳຕອບສາມຢ່າງທີ່ກ່າວມານີ້ໃສ່ເບື້ອງຂວາ. ເບິ່ງຄຳຕອບຂອງພວກເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນ 7:45-46.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

9. ເພີ່ມຄຳຖາມອີກສອງຂໍ້ໃສ່ເບື້ອງຊ້າຍ: ໂລກຂອງເຮົາແລະພວກເຮົາເອງ. ຖາມ, ມີຄຳຕໍ່ຕ້ານປະເພດໃດແດ່ທີ່ຄົນໃນສັມຍນີ້ອ້າງອີງ ເມື່ອເວົ້າເຖິງເຮືອງທີ່ວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຄຣິດແລະພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພື້ນ? ຂຽນຄຳຕອບໃສ່ເບື້ອງຂວາກົງກັນຂ້າມກັບ “ໂລກຂອງເຮົາ.” (ຄຳຕອບອາດຈະມີຫລາຍເຊັ່ນ: ນຶ່ງໃນພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ; ບໍ່ເຄີຍມີຫລາຍທາງໄປຫາພຣະເຈົ້າ; ບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ; ຂ້ອຍບໍ່ເຊື່ອພຣະຄັມພີ, ແລະຕ່ຳໄປ)

ເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນຈະຕ້ອງໄດ້ຕັດສິນໃຈເອງວ່າພຣະເຢຊູຊົງແມ່ນຜູ້ໃດ, ແລະການຕັດສິນໃຈຂອງເຮົາໃນມື້ນີ້ຈະມີຜົນສະທ້ອນໃນຊີວິດຕອດໄປເປັນນິດ. ແນະນຳໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຕອບຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້ (ທ່ານອາດຈະຂຽນໃສ່ເຈ້ຍໄວ້ລ່ວງໜ້າ ເພື່ອຈະແຈກຢາຍໃຫ້ນັກຮຽນ):

- ກ. ທ່ານໄດ້ຕັດສິນໃຈຢ່າງໃດແລ້ວເຮືອງພຣະເຢຊູ?
- ຂ. ທ່ານໄດ້ຕັດສິນໃຈເວລາໃດ?
- ຄ. ເປັນເຮືອງທີ່ຍາກບໍ່?
- ງ. ທ່ານເຄີຍມີການສົງສັຍບໍ່ຫລັງຈາກນັ້ນມາ?
- ຈ. ຫາກທ່ານເປັນຜູ້ເຊື່ອແລ້ວ, ມື້ນີ້ເປັນເວລາສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈ ຫລືເວລາສຳລັບການຖວາຍຕົວໃໝ່ຫລືບໍ່?

ບົດການສຶກສາພຣະທັມດ້ວຍການຮ້ອງເພງ “ຂ້າຕັດສິນໃຈແລ້ວຈະຕາມພຣະເຢຊູ.” ເຊີນຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບພຣະເຢຊູໃຫ້ຕັດສິນໃຈ.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ10
ການເຫັນແລະຄວາມເຊື່ອ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 9: 1-41

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 8:12—9:41

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ການທີ່ພຣະເຢຊູຊົງປົວຄົນຕາບອດໃຫ້ເຫັນຮຸ່ງ ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງປະທານຊີວິດທີ່ຄົບຳນຸສຳລັບທຸກຄົນທີ່ຍອມໃຫ້ພຣະອົງເປີດຕາຂອງພວກເຂົາ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານເບິ່ງເຫັນດີປານໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງຄຳສັນທະນາແລະກິຈການໃນເວລາທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງປົວຮັກສາຄົນຕາບອດໃຫ້ເຫັນ ເພື່ອຈະໄດ້ມີຄວາມເຊື່ອເໝືອນຊາຍຄົນນັ້ນ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຂຽນຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້ໃສ່ກະດານໄວ້ກ່ອນເວລາຮຽນ (ທ່ານອາດຈະພົມໃສ່ເຈ້ຍເພື່ອແຈກຢາຍກໍໄດ້); ເວລາທຸກຄົນນຶ່ງປະຈຳທີ່ແລ້ວໃຫ້ຢາຍເຈ້ຍແລ້ວຈຶ່ງຖາມວ່າ:
ເວລາທ່ານເຫັນຄົນພິການ ທ່ານປະພຶດຕົວຢ່າງໃດ?
___ ກ. ຮູ້ສຶກບໍ່ສະບາຍໃຈ ແລະພຍາຍາມບໍ່ເບິ່ງ
___ ຂ. ສົງສານ ແລະຢາກຮູ້ວ່າແມ່ນຫຍັງເປັນເຫດໃຫ້ພິການ
___ ຄ. ຍິ້ມ ແລະຂໍຊ່ວຍ
___ ງ. ຫາວິທີເພື່ອແບ່ງປັນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຢຊູ

ໃຫ້ເວລາຕອບ ຫລືໃຫ້ຄວາມເຫັນ; ແນະນຳບົດຮຽນ ທີ່ຈະບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເຮັດແນວໃດເວລາພຣະອົງພົບຊາຍຕາບອດຄົນນຶ່ງ ແລະເບິ່ງການຕອບຮັບຂອງຊາຍຕາບອດ, ຄອບຄົວຂອງລາວ, ແລະພວກຜູ້ນຳສາສນາ.

- ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ: ຈຸດສໍາຄັນສໍາລັບບົດຮຽນນີ້: ການທີ່ພຣະເຢຊູຊົງປົວຄົນຕາບອດໃຫ້ເຫັນຮຸ່ງ ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງປະທານຊີວິດທີ່ຄົບຮູ້ສຶກສໍາລັບທຸກຄົນທີ່ຍອມໃຫ້ພຣະອົງເປີດຕາຂອງພວກເຂົາ. ແລ້ວໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອະທິຖານເປີດການຮຽນພຣະທັມຄັ້ງນີ້.

ນໍາພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

- ເລືອກນັກຮຽນສາມຄົນເພື່ອເຮັດທ່າປະກອບສໍາລັບບົດຮຽນ; ຜູ້ທີ່ນຶ່ງໃຫ້ເປັນພຣະເຢຊູ, ຜູ້ທີສອງໃຫ້ເປັນຊາຍຕາບອດ, ແລະຜູ້ທີສາມໃຫ້ເປັນສາວິກ. ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເປີດໄປໂຍຮັນ 9:1-7 ແລະເລີ່ມສະແດງທ່າທີ່ຕາມຂໍ້ພຣະທັມ. ຕຽມຕັ້ງໃຫ້ຊາຍຕາບອດນຶ່ງ; ວາງແຜນວ່າຈະໃຫ້ພຣະເຢຊູ ແລະສາວິກຢ່າງມາແຕ່ທາງເບື້ອງໃດເພື່ອຈະເໝາະສົມ; ທ່ານເປັນຜູ້ອ່ານເລື່ອງໃຫ້ນັກຮຽນຟັງ, ແລະຍຸດໃຫ້ຕົວປະກອບອ່ານຂໍ້ຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນຕອນໆໄປ: ສາວິກ (9:2), ພຣະເຢຊູ (9:3,4,7).

ເບິ່ງບົດຮຽນຕາມຫົວຂໍ້: ຮີດເດດຂອງຄວາມສວ່າງ (9:1-7). ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ຖາມ:

- ຄໍາຖາມຂອງສາວິກບອກເຖິງຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າເລື່ອງການທຸກລໍາບາກຢ່າງໃດ?
- ທ່ານຮູ້ສຶກແນວໃດໃນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຢຊູເລື່ອງເຫດຜົນ? (9:3)

- ເລືອກນັກຮຽນອີກສີ່ຄົນເພື່ອປະກອບສ່ວນ: ສາມຄົນໃຫ້ສະແດງເປັນເພື່ອນບ້ານຂອງຊາຍຕາບອດ ແລະຜູ້ນຶ່ງໃຫ້ເປັນຟາຣີຊາຍ. ໃຫ້ເພື່ອນບ້ານ ແລະຊາຍຕາບອດເບິ່ງໂຍຮັນ 9:8-16 ແລະເລີ່ມສະແດງຕາມຂໍ້ພຣະທັມ; ຈັດຄົນໃຫ້ຢູ່ບ່ອນເໝາະສົມ. ທ່ານເປັນຜູ້ອ່ານເລື່ອງ, ແລະຍຸດໃຫ້ຕົວປະກອບອ່ານຂໍ້ພຣະທັມຂອງໃຜລາວເມື່ອເຖິງເວລາ. ເພື່ອນບ້ານທີນຶ່ງ (9:8 ແລະ 12), ເພື່ອນບ້ານທີສອງ (9:9ກ), ເພື່ອນບ້ານທີສາມ (9:9ຂ), ຊາຍຕາບອດ (9:9ຄ, 11, ແລະ 15), ຟາຣີຊາຍ(9:16ກ), ຟາຣີຊາຍຜູ້ທີສອງ (9:16ຂ).

ຫລັງຈາກແລ້ວທຸກຢ່າງໃຫ້ໃຊ້ຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້ເພື່ອສົນທະນາ:

- ການຕອບຮັບຂອງຊາຍຕາບອດເຮັດໃຫ້ລາວຫາຍດີວິທີໃດ? (9:7)
- ເປັນຫຍັງເພື່ອນບ້ານພາກັນສົງສັຍ?
- ທ່ານຄິດວ່າເປັນຫຍັງພວກຟາຣີຊາຍຈຶ່ງສົນໃຈເລື່ອງພຣະບັນຍັດຫລາຍກວ່າເລື່ອງຊາຍຕາບອດແຕ່ກໍາເນີດສາມາດເບິ່ງເຫັນເປັນເທື່ອທໍາອິດໃນຊີວິດ?

- ພານັກຮຽນສລຸບບົດຮຽນໂດຍການຄົ້ນຄວ້າຫາຄໍາຕອບສໍາລັບຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້:

- ເວລາພວກຜູ້ນໍາສາສນາຖາມພໍ່ແມ່ຂອງຊາຍຕາບອດ, ເຂົາເຈົ້າພາກັນຕອບແນວໃດ? (9:20-23)
- ເວລາຜູ້ນໍາສາສນາຖາມຊາຍຕາບອດເຖິງຜູ້ທີ່ປິ່ນປົວລາວໃຫ້ດີ, ລາວຕອບເພິ່ນແນວໃດ? (9:25-27)
- ພວກຜູ້ນໍາເຮັດແນວໃດກັບຊາຍທີ່ເຄີຍຕາບອດ ເວລາລາວເວົ້າແທນພຣະເຢຊູ? (9:28-34)

- ເວລາພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນເລື່ອງແລະຊົງກັບມາຫາຊາຍທີ່ເຄີຍຕາບອດເພື່ອຊ່ວຍລາວ, ເປັນຫຍັງພຣະອົງເອີ້ນຕົວເອງວ່າ “ບຸດມະນຸດ”? ເບິ່ງຫົວຂໍ້ “ຕາເປີດກວ້າງ, ຕາປິດແໜ້ນ (9: 35-41)” ໃນບົດຮຽນ.
- ພວກຟາຣີຊາຍພິພາກສາຕົວເອງແນວໃດໃນການຕອບຮັບເຫດການໃນຂໍ້ 9: 39-41?

ນໍາພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ໃຫ້ເວລາພິຈາລະນາ ແລະຕອບຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
  - ຊີວິດຂອງທ່ານໄດ້ປ່ຽນແປງຢ່າງໃດ ຫລັງຈາກທີ່ທ່ານໄດ້ຍອມໃຫ້ພຣະເຢຊູຊົງປິ່ນປົວຕາຝ່າຍວິນຍານທີ່ເຄີຍບອດ ແລະຊົງປະທານຄວາມສວ່າງໃນຊີວິດ?
  - ເວລາມີຜູ້ຄົນປະຕິເສດຄໍາພະຍາຍາມຂອງທ່ານເລື່ອງຄວາມພື້ນ, ທ່ານໂຕ້ຕອບວິທີໃດ?
7. ບົດການສຶກສາພຣະທັມດ້ວຍການອ່ານຄໍາພະຍາຍາມຂອງຊາຍທີ່ເຄີຍຕາບອດໃນ 9: 25, 38.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 11

ເວລາເພື່ອການຕັດສິນໃຈ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 10: 22-42

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 10: 1-42

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ການທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວເລື້ອຍໆວ່າພຣະອົງເປັນບຸດພຣະເຈົ້າ ເຮັດໃຫ້ຄົນ ທັງຫລາຍຈະຕ້ອງໄດ້ຕັດສິນໃຈເຊື່ອ ແລະຕິດຕາມພຣະອົງເໝືອນແກະ ຕິດຕາມຜູ້ລ້ຽງຂອງເຂົາ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນຫຍັງກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູເຮັດໃຫ້ທ່ານເຊື່ອແລະຕິດຕາມພຣະອົງ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອເຂົ້າໃຈພຣະທັມແລະຮູ້ເຫດຜົນຂອງການເຊື່ອແລະຕິດຕາມພຣະເຢຊູ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຈັດຕຽມຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນຕອບ; ທ່ານອາດຈະຂຽນໃສ່ກະດາດແລ້ວເຮັດຫລາຍກອບ ຫຼືເພື່ອຈະແຈກຢາຍ (ເລີ່ມບົດຮຽນດ້ວຍການຕອບຄຳຖາມນີ້):

ຊື່ສຽງມີຄວາມສຳຄັນວິທີໃດສຳລັບທ່ານ? ຈົ່ງຕອບຄຳຖາມຂ້າງລຸ່ມນີ້ຕາມທີ່ທ່ານຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ ກ່ຽວກັບຕົວທ່ານ.

- (1) ຂ້ອຍເປັນສະມາຊິກຂອງ _____.
- (2) ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນສຳເລັດ _____.
- (3) ເຈົ້າສາມາດເຊື່ອຕົນເອງໄດ້ເພາະວ່າ _____.
- (4) ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຮູ້ຈັກຂ້ອຍຈະເວົ້າວ່າຂ້ອຍເປັນ _____.

2. ບອກວ່າ ຊື່ສຽງຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກຄົນທ້າທາຍໃນພຣະທັມທີ່ຈະສຶກສາໃນມື້ນີ້. ສຳລັບພວກເຮົາກໍ ເຊັ່ນກັນ, ການຊ່ວຍໃຫ້ຄົນອື່ນເຂົ້າໃຈວ່າພຣະອົງແມ່ນໃຜກັນແທ້ເປັນເຮືອງສຳຄັນ. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້ ໃນພາກຕົ້ນຂອງບົດຮຽນ. ພານັກຮຽນອ້ອນວອນຂໍຄວາມເຂົ້າໃຈ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຢຮັນ 10:22; ແລ້ວຖາມ: ພວກທ່ານຮູ້ຫຍັງແດ່ກ່ຽວກັບເຫສການສລອງພຣະວິຫານ

ຫລື ຮານັກກາ? ໃຫ້ເວລາຕອບ; ຫລັງຈາກນັ້ນເບິ່ງຫົວຂໍ້ **ເທສການສລອງພຣະວິຫານ (10:22)**

4. ນໍາການອ່ານບົດສົນທະນາໃນ ໂຢຮັນ 10: 22-30 ໃນຂະນະທີ່ທຸກຄົນຕັ້ງໃຈຟັງວ່າແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ກໍາລັງຕໍ່ສູ້ກັນ. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານຄໍາເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູ ແລະອີກຜູ້ນຶ່ງອ່ານຄໍາເວົ້າຂອງຜູ້ນໍາສາສນາ. ນອກນັ້ນໃຫ້ທ່ານອ່ານສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອ່ານ.

ຫລັງຈາກອ່ານຈົບໃຫ້ຖາມ: ທ່ານຄິດວ່າເປັນຫຍັງພວກຜູ້ນໍາສາສນາຈຶ່ງຢາກໄດ້ຍິນຄໍາເວົ້າຈາກປາກຂອງພຣະເຢຊູເອງກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ວ່າພຣະອົງແມ່ນໃຜ? ເບິ່ງຫົວຂໍ້ **ຄໍາຖາມຫລາຍໆຂໍ້, ຄໍາຕອບເໝືອນຣະເບີດ (10:23-30)**. ຖາມນັກຮຽນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງໃຫ້ເຫດຜົນແນວໃດກ່ຽວກັບການບໍ່ເຂົ້າໃຈຂອງພວກຜູ້ນໍາເລື່ອງວ່າພຣະອົງແມ່ນໃຜ? (10:26)
  - ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງໃຫ້ຫລັກຖານຫຍັງແດ່ກ່ຽວກັບເລື່ອງວ່າພຣະອົງເປັນພຣະຄຣິດ?
5. ພານັກຮຽນຂຽນລາຍລະອຽດໃສ່ກະດານວ່າ ຜົນໄດ້ຈາກການເປັນລູກແກະຂອງພຣະເຢຊູມີຫຍັງແດ່; ທ່ານອາດຈະໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພຣະທັມບາງຕອນທີ່ໄດ້ເຄີຍຮຽນມາເຊັ່ນ ໂຢຮັນ 10: 1-18.
- 10:3--ຄວາມສັມພັນໃກ້ຊິດ ຫລືສະມາຊິກໃນຄອບຄົວພຣະເຈົ້າ
  - 10:4--ການນໍາພາໃນຊີວິດປະຈໍາວັນ
  - 10:7,9--ການດູແລຮັກສາດ້ວຍຄວາມຮັກ
  - 10:10--ຊີວິດທີ່ຄົບບໍຣິບູນ
  - 10:11-13--ການປົກປັກຮັກສາຕລອດ 24 ຊົ່ວໂມງ 7 ມື້
  - 10:11-14--ຄຸນຄວາມດີແລະຄວາມອ່ອນຫວານ

ຄົ້ນຄວ້າຕໍ່ໄປໃນ ໂຢຮັນ 10: 27-30:

- 10:28--ຊີວິດຕລອດໄປເປັນນິດຜ່ານທາງພຣະຄຣິດ
  - 10:28-29--ຄວາມປອດພັຍໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຢຊູແລະພຣະບິດາ
6. ໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ອ່ານບົດຄໍາສົນທະນາ ອ່ານຕໍ່ໄປຜ່ານ ໂຢຮັນ 10: 30-38; ໃຫ້ທຸກຄົນຟັງເບິ່ງຄວາມສັມພັນຮະຫວ່າງພຣະເຢຊູແລະພຣະເຈົ້າ (10:30,36,38). ຕິດຕາມດ້ວຍຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
- ເປັນຫຍັງຄໍາເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກຜູ້ນໍາຍົກເອົາກ້ອນຫີນຈະຄວ່າງໃສ່ພຣະອົງ (10:30)?
  - ພຣະເຢຊູໃຫ້ຫລັກຖານຫຍັງແດ່ກ່ຽວກັບເລື່ອງວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ? (10:31,38)
  - ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຢຊູໃນ 10:38 ສະແດງເຖິງຄວາມຫ່ວງໃຍຂອງພຣະອົງສໍາລັບພວກຜູ້ນໍາຂອງຊາວຢິວວິທີໃດ?

7. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຍຮັນ 10: 40-42 ແລະໃຫ້ທຸກຄົນຟັງວ່າພວກຜູ້ນຳສາມາດທຳລາຍຊື່ສຽງຂອງພຣະ ເຢຊູເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຄົນຕິດຕາມພຣະອົງອີກ ໄດ້ສຳເລັດບໍ່?

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

8. ຢາຍເຈັ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຕຽມໄວ້ກ່ອນແລ້ວ ຊຶ່ງມີຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ໃຫ້ນັກຮຽນພິຈາລະນາຕອບກ່ອນຈົບ ການສຶກສາພຣະທັມ.

___ ຂ້ອຍໄດ້ຮັບພຣະເຢຊູ ແລະເປັນແກະຂອງພຣະອົງ

___ ຂ້ອຍພຍາຍາມຟັງສຽງພຣະອົງແລະຕິດຕາມພຣະອົງທຸກໆມື້

___ ຊີວິດແລະກິດການຂອງຂ້ອຍເປັນພຍານເຮືອງຄວາມເຊື່ອຂອງຂ້ອຍ

___ ເບົາໝາຍຂອງຂ້ອຍຄືການເປັນເໝືອນພຣະເຢຊູເພື່ອຄົນອື່ນຈະເຫັນພຣະອົງໃນຊີວິດ

___ ຂ້ອຍສາມາດອອກໄປເຖິງຄົນທີ່ທ້າທາຍຂ້ອຍ

___ ຄວາມໝັ້ນໃຈເຮືອງຄວາມໝັ້ນຂອງຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນິເດດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຮັກສາຂ້ອຍໄວ້ໃນ ພຣະທັດພຣະອົງ.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 12

ພື້ນຈາກຄວາມຕາຍ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ໂຍຮັນ 11:14-53
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ໂຍຮັນ 11:14-53
<u>ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ຊົງໂຜດໃຫ້ລາຊະໂຣຄົນມາຈາກຕາຍເຮັດໃຫ້ເຮົາເພີ່ມຄວາມເຊື່ອວ່າພຣະອົງຊົງເປັນແຫລ່ງແຫ່ງຊີວິດ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ທ່ານເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູສາມາດນຳທ່ານຄົນຈາກຕາຍບໍ່?
<u>ຈຸບສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ເພື່ອບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ປະທານຊີວິດ.

ຄຳນຳ

ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຄຳຖາມເຫລົ່ານີ້; 1. ມີຜູ້ນຶ່ງອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ອຍໃຫ້ລາວດີພະຍາດ ແລ້ວລາວກໍດີ, ອີກຜູ້ນຶ່ງອ້ອນວອນແຕ່ບໍ່ດີ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນແນວນີ້? 2. ຍິງຜູ້ນຶ່ງຝາກຄວາມຫວັງໃນພຣະເຈົ້າເມື່ອຜິວລາວຕາຍຈາກ, ຍິງອີກຜູ້ນຶ່ງຄຽດໃຫ້ພຣະເຈົ້າແລະໜີໂບດເມື່ອຜິວຕາຍຈາກ ເປັນຫຍັງສອງຄົນນີ້ຈຶ່ງຕ່າງກັນແທ້?

ຂໍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຍຮັນ 11:1-16 ພຣະເຢຊູຢູ່ໃສຍາມທ່ານຕ້ອງການພຣະອົງ

ໃນຂະນະທີ່ລາຊະໂຣຜູ້ປັນນ້ອງຊາຍຂອງນາງມາທາ ແລະນາງມາຮືອາກຳລັງປ່ວຍໜັກນັ້ນພວກນາງໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປບອກຂ່າວເພື່ອເຊີນພຣະອົງມາຊ່ອຍໃຫ້ລາວຫາຍປ່ວຍນັ້ນເປັນສິ່ງເຮົາທັງຫລາຍຄວນຮຽນເອົາແບບຢ່າງ ເມື່ອມີຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງໃນຄອບຄົວຂອງເຮົາລົ້ມປ່ວຍ ເຮົາຄວນເຊີນບັນດາເຖົ້າແກ່, ຜູ້ປົກຄອງ ຫລືອາຈານມາອ້ອນວອນໃຫ້ ສ່ວນຈະຫາຍປ່ວຍຫລືເຈັບໜັກຂຶ້ນນັ້ນຈຶ່ງເຂົ້າໃຈວ່າ ລາງເທື່ອພຣະເຈົ້າມີສິ່ງທີ່ດີກວ່າຈະໃຫ້ເຮົາຄືໄດ້ເຫັນໃນຊີວິດຂອງລາຊະໂຣ. ຢ່າໄດ້ຄິດວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ໃສຍາມຕ້ອງການພຣະອົງ ພຣະອົງຄົບຕອບຄຳອະທິຖານຂອງຂ້ອຍເລີຍ. ນາງມາທາແລະມາຮືອາໄດ້ໄປເຊີນພຣະເຢຊູແຕ່ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ມາຫາລາຊະໂຣໃນທັນໃດກໍເພາະວ່າພຣະອົງຊົງເຫັນການໂກກວ່ານາງມາທາແລະນາງມາຮືອາ ທີ່ຮ້ອງຂໍໃຫ້ພຣະອົງມາໃນວັນນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງກ່າວວ່າ. “ການປ່ວຍນີ້ບໍ່ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍດອກ ແຕ່ເກີດຂຶ້ນເພື່ອກຽດຕິຍົດຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຊົງໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດເພາະການປ່ວຍນີ້” (ຂໍ້ 4). ພຣະອົງຊົງບອກວ່າສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອກຽດຕິຍົດຂອງພຣະເຈົ້າ. ມີເຮືອງເລົ່າດັ່ງນີ້; ໃນງານສົບຂອງຄຣິສຕຽນຄັ້ງນຶ່ງໄດ້ມີຜູ້ຄົນເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງຫລວງຫລາຍ ມີທັງຄົນເຊື່ອແລະບໍ່ເຊື່ອມາຮວມກັນເພື່ອໃຫ້ກຽດແລະສະແດງຄວາມຮັກແພງຕໍ່ຜູ້ຕາຍແລະຄອບຄົວຂອງຜູ້ຕາຍ ຫລັງຈາກງານສົບນັ້ນຜ່ານໄປກໍມີສອງຄອບຄົວເຂົ້າມາໂບດແລ້ວມາຮັບ

ເຊື່ອພຣະເຈົ້າໂດຍບອກວ່າ ງານສົບວັນນັ້ນໄດ້ເປັນເຄື່ອງຊັກຈ່ອງນໍາພາໃຫ້ລາວມາໂບດເພາະ ລາວໄດ້ຟັງ ອາຈານເທສນາ. ດັ່ງນັ້ນແລ້ວພີ່ນ້ອງເອີຍ, ລາງເທື່ອການຕາຍຂອງພວກເຮົາພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດ.

ພຣະອົງມາຊ້າແທ້ໆ? (11:17-32)

ຄວາມຄິດນີ້ມີເປັນປະຈໍາສັບທັບທຸກຊີວິດ ບໍ່ມີທັງດອກຈະທັນໃຈເຮົາເພາະໃຈເຮົານີ້ໄວກວ່າສາຍພໍ້າແລບ ແນ່ນອນນາງມາທາແລະນາງມີຮີອາຕ້ອງຄິດລໍາພິງລໍາພັນໃນໃຈວ່າພຣະເຢຊູຄົນນາມແທ້ ໂດຍສເພາະ ແມ່ນຫລັງຈາກລາຊະໂຣຕາຍໄປແລ້ວຍິ່ງຄິດວ່າພຣະອົງມາຊ້າແລ້ວ ເພາະວ່າຄວາມເຊື່ອຂອງຄົນແຖບ ນັ້ນເຊື່ອວ່າວິນຍານຂອງຜູ້ຕາຍຈະວິນວຽນຢູ່ຕາມຮ່າງຂອງຕົນເອງເຖິງສາມວັນ ຫລັງຈາກສາມວັນແລ້ວວິນ ຍານນັ້ນກໍຈະຈາກໄປແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງຄິດວ່າໝົດຫວັງທີ່ລາຊະໂຣຈະຄືນມາ. ດ້ວຍເຫດນີ້ທັງສອງເອື້ອຍ ນ້ອງຈຶ່ງບໍ່ມີໃຈຢາກຕ້ອນຮັບພຣະເຢຊູເພາະເພິ່ນມາຮອດເຮືອນຂອງເຂົາໃນວັນຖ້ວນສີ່. ມາທາໄດ້ເວົ້າຕໍ່ ພຣະເຢຊູວ່າ “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ຖ້າທ່ານຢູ່ທີ່ນີ້ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍກໍຄົງບໍ່ຕາຍ” (ຂໍ້ 11) ຫລືເວົ້າໄດ້ວ່າລາວ ເຊື່ອໃນຮີດອໍານາດຂອງພຣະເຢຊູຈະສາມາດປົນປົວນ້ອງຊາຍລາວໄດ້ ໂດຍບໍ່ຄໍານຶງວ່າພຣະເຢຊູມີອໍານາດ ເໜືອຄວາມຕາຍ ດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ “ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັນເຫດໃຫ້ຄົນທັງປວງເປັນຄົນມາ ທັງ ເປັນຊີວິດ ຜູ້ທີ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນເຮົາ ເຖິງແມ່ນວ່າຕາຍໄປແລ້ວກໍຍັງຈະມີຊີວິດຢູ່ແລະທຸກຄົນທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ ແລະວາງໃຈເຊື່ອຢູ່ໃນເຮົາກໍຈະບໍ່ຕາຍຈັກເທື່ອ ເຈົ້າເຊື່ອຂໍ້ນີ້ຫລື” (ຂໍ້ 25-26). ຄໍາວ່າເຈົ້າເຊື່ອຂໍ້ນີ້ຫລືມາ ເຖິງທ່ານຄືກັນ, ທ່ານເຊື່ອຂໍ້ນີ້ຫລື?

ຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມໝາຍຫຍັງ? (11:33-44).

ແນ່ນອນການຕາຍໃນຄອບຄົວໃດຄອບຄົວນຶ່ງຕ້ອງມີການຮ້ອງໄຫ້ເປັນຂອງທັມມະດາ ພຣະເຢຊູກໍຮ້ອງໄຫ້ ແຕ່ໃນພຣະຄັມພີບໍ່ໄດ້ບອກວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງຮ້ອງໄຫ້ ແຕ່ພວກສານາສາດທັງຫລາຍສັນນະ ສູດວ່າ ພຣະອົງເຫັນຄົນທັງຫລາຍຮ້ອງໄຫ້ເພິ່ນກໍໄຫ້ນໍາເຂົາ, ຫລືພຣະອົງອາດຮ້ອງໄຫ້ເພາະເຫັນຄວາມເຊື່ອ ຂອງນາງມາທາແລະນາງມະຮີອາຍັງອ່ອນ ເຊັ່ນພຣະອົງໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ມາແລ້ວໃນພຣະທັມລູກາ19:41 ພຣະ ອົງກໍໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ສົງສານກຸງເຢຣູຊາເລັມຈະຖືກທໍາລາຍເພາະເຂົາບໍ່ເຊື່ອ. ດ້ວຍເຫດນີ້ໂປໂລຈຶ່ງສອນວ່າ “ຈົ່ງ ຊົມຊື່ນຍິນດີກັບຜູ້ທີ່ມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ຈົ່ງຮ້ອງໄຫ້ກັບຜູ້ທີ່ຮ້ອງໄຫ້” (ໂຣມ 12:15). ພຣະເຢຊູຊົງອ່ອນ ວອນແລ້ວກໍເອີ້ນລາຊະໂຣໃຫ້ຄືນມາຈາກຕາຍ (ຂໍ້ 41-44).

ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອ? (11:45-53).

ມີຫລາຍຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຫດການເມື່ອເຫັນແລ້ວກໍວາງໃຈເຊື່ອພຣະເຢຊູ ແຕ່ພວກຟາຣີຊາຍປອງຂ້າພຣະເຢຊູ ເພາະໃຈຂອງເຂົາຄິດອິດສາພຣະເຢຊູ. ການຄິດອິດສາເຮັດໃຫ້ມີໃຈປອງຮ້າຍຈົນເຖິງຂ້າກັນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາທັງຫລາຍຄວນຣະວັງບໍ່ໃຫ້ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວແລະຄວາມອິດສາເກີດຂຶ້ນໃນຕົວເຮົາ. ອ່ານເບິ່ງແຜນ ການຂອງຟາຣີຊາຍຂໍ້ 47-53.

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 13

ຕອນສຳຄັນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ໂຍຮັນ 11:55-57; 12:20-37, 44-50

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ໂຍຮັນ 11:54--12:50

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ຊົງຍອມຕາຍເພື່ອເຊີນຄົນມາເຊື່ອພຣະອົງ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:

ການເສັງສະລະຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູມີຄວາມໝາຍສຳລັບທ່ານຢ່າງໃດ?

ຈຸບສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເພື່ອບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າການວາຍພຣະຊົນຂອງພຣະອົງມີຄວາມໝາຍອັນໃຫຍ່ຫລວງສຳລັບເຮົາເພື່ອນຳຄົນທັງຫລາຍມາຫາພຣະອົງ.

ຄຳນຳ

ພວກຟາຣີຊາຍປອງຈັບພຣະເຢຊູທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ໃນງານເທສການລະນຶກເຖິງການຊົງໄຖ່ຈາກເອຢິບ, ພຣະເຢຊູຊົງຊາບດີວ່າເຂົາກຳລັງປອງຈັບພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ໄປໃນເທສການນັ້ນ ອີກປະການນຶ່ງ ຍັງບໍ່ທັນເຖິງວັນທີ່ພຣະເຈົ້າກຳໜົດເທື່ອ ແຕ່ພໍເຖິງກຳໜົດແລ້ວພຣະອົງກໍຊົງສະເດັດເຂົ້າໄປດ້ວຍຄວາມສັມັກໃຈ ໃຫ້ເຂົາຈັບພຣະອົງໄປປະທານແທນຄົນບາບທັງປວງ.

ເຂົາວາງກິນອຸບາຍປອງຮ້າຍ 11:55-57

ເຂົາປອງຈັບພຣະເຢຊູທີ່ພຣະວິຫານທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແຕ່ເມື່ອບໍ່ເຫັນພຣະອົງມາເຂົາຈຶ່ງໃຊ້ອຳນາດການເມືອງແລະອຳນາດຝ່າຍສາສນາ ໂດຍປະກາດອອກຄຳສັ່ງວ່າ: ຖ້າຜູ້ໃດຮູ້ວ່າພຣະອົງຢູ່ໃສ ໃຫ້ມາບອກເຂົາ ເພື່ອຈະໄດ້ໄປຈັບພຣະອົງ” (ຂໍ້ 57).

ຂໍ້ກ່າວຫາໃຫຍ່ສອງປະການຄື;

1. ຫາວ່າພຣະອົງໝິ່ນປະໝາດພຣະເຈົ້າ ແມ່ນໂທດທາງສາສນາ.
2. ເຂົາຫາວ່າພຣະເຢຊູຕັ້ງຕົນເອງເປັນກະສັດຊາດຍິວ ແມ່ນໂທດທາງການເມືອງ.

ເວລາອັນສຳຄັນມາເຖິງ 12:20-37

ພວກກຣີກທີ່ບໍ່ແມ່ນກຣີກທີ່ມາຈາກກຸງໂຣມ, ຄົນພວກນີ້ພຣະຄຳພີໃຊ້ຄຳວ່າ Gentile ແປວ່າບໍ່ແມ່ນຄົນຍິວ ຄົນພວກນີ້ໄດ້ໄປຫາພີລິບຜູ້ເປັນສາວິກຂອງພຣະອົງ ດ້ວຍວ່າເຂົາຢາກພົບ, ຢາກເຫັນພຣະເຢຊູ. ການທີ່ເຂົາຢາກເຫັນເພາະວ່າເຂົາຢາກຖາມພຣະອົງຫລາຍປະການ, ສາສນາສາດຫລາຍຄົນເຂົ້າໃຈວ່າຊາວກຣີກເຫລົ່າ

ນີ້ມີໃຈພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະເຊື່ອພຣະເຢຊູເຂົາຈິ່ງມາ. ດັ່ງນັ້ນພິລິບແລະອັນເດອາຈິ່ງໄປທູນຕໍ່ພຣະເຢຊູ ເມື່ອຊາບແລ້ວຈິ່ງຊົງກ່າວວ່າ “ເວລາທີ່ບຸດມະນຸດຕ້ອງຮັບກຽດນັ້ນກໍມາເຖິງແລ້ວ” (ຂໍ້ 23)

ສ່ວນພຣະເຢຊູກໍຍັງມີພຣະທັຍຫວັ່ນວາຍຈິ່ງຊົງກ່າວວ່າ “ບັດນີ້ຈິດໃຈຂອງເຮົາວຸ້ນວາຍແລະເຮົາຈະວ່າຢ່າງໃດ ຈະວ່າ “ໂອ ພຣະບິດາເອີຍ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພຣະອົງລອດພົ້ນຈາກຍາມນີ້ທ້ອນ” ຢ່າງນັ້ນຫລື ກໍວ່າບໍ່ໄດ້ ທີ່ເຮົາໄດ້ມາເຖິງຍາມນີ້ກໍເພື່ອການນີ້ແຫລະ ໂອ ພຣະບິດາເອີຍ, ຂໍໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈິ່ງໄດ້ຮັບກຽດ” ແລ້ວກໍມີພຣະສຸຣະສຽງດັງມາຈາກຟ້າວ່າ, “ເຮົາໄດ້ໃຫ້ຮັບກຽດແລ້ວ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ຮັບກຽດອີກ” (ຂໍ້ 27-28).

ບາດກ້າວແຫ່ງຄວາມສໍາເຣັດ (12:44-50)

ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງກໍເປັນສາວິກແທ້ຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ທີ່ເຊື່ອວ່າພຣະອົງຊົງເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຖືກໃຊ້ມາໃນໂລກຜູ້ນັ້ນຍັງໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະບິດາຜູ້ບໍ່ເຄິງເຫັນແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດສິມຄວນຈະເປັນຜູ້ປະຕິບັດຄໍາສອນ ແລະຊອກສແວງຫາການຊົງນໍາຂອງພຣະອົງທຸກວັນ. “ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄໍາຂອງເຮົາ ແລະບໍ່ໄດ້ຖືຮັກສາຖ້ອຍຄໍາເຫລົ່ານັ້ນ ຝ່າຍເຮົາກໍບໍ່ພິພາກສາຜູ້ນັ້ນ ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອພິພາກສາໂລກ ແຕ່ມາເພື່ອໂຜດເອົາໂລກໃຫ້ພົ້ນ ຜູ້ທີ່ຖືມເຮົາ ແລະບໍ່ຮັບເອົາຖ້ອຍຄໍາຂອງເຮົາກໍມີສິ່ງທີ່ພິພາກສາຕົນແລ້ວ ຖ້ອຍຄໍາທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວແລ້ວນັ້ນແຫລະ, ຈະພິພາກສາຜູ້ນັ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ” (ຂໍ້ 47-48). ແປວ່າເມື່ອຜູ້ໃດໄດ້ຍິນແລ້ວຍອມເຊື່ອແລະປະຕິບັດຕາມ ຜູ້ນັ້ນນັບວ່າເປັນຜູ້ສໍາເຣັດໃນການຊອກສແວງຫາຄວາມພົ້ນແຫ່ງຕົນແລ້ວ.

ດັ່ງພວກກຣິກໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄໍາແລະຊື່ສຽງຂອງພຣະອົງແລ້ວ ເຂົາພາກັນມາຫາພິລິບເພື່ອຈະຖາມຂໍ້ຂ້ອງໃຈຫວັງໃຈວ່າເມື່ອເຂົາຖາມແລ້ວເຂົາຄົງຕັດສິນໃຈເຊື່ອ ເມື່ອເຂົາເຊື່ອແລ້ວເຂົາກໍຈະພົ້ນຈາກການພິພາກສາໃນຄາວສຸດທ້າຍ.

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນຄຣິສັສ
ພຣະເຢຊູ, ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເຮົາ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ມັດທາຍ 1:18-25
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ມັດທາຍ 1:18-25
ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ພຣະເຢຊູຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງຢູ່ກັບເຮົາໄດ້ນຳຄວາມລອດພົ້ນມາ.
ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:	ການບັງເກີດຂອງພຣະເຢຊູມີຄວາມໝາຍສຳຄັນອັນໃດ?
ຈຸບສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອໃຫ້ເຮົາຮູ້ຈັກທີ່ຈະອະທິບາຍການເກີດຂອງພຣະເຢຊູດີຂຶ້ນ.

ຄຳນຳ

1. ເອົາຫ້ອງຮຽນດ້ວຍເຄື່ອງຂອງຕ່າງໆທີ່ພໍ່ແມ່ມັກຫ້າງຫາໄວ້ກ່ອນເກີດລູກ, ເຊັ່ນອູ່, ດາຍເບີ, ລີ້ຍູ້, ແປ້ງ, ແລະອື່ນໆທີ່ທ່ານສາມາດຫາມາໄດ້ ຫລືຫາກຫາມາບໍ່ໄດ້ທ່ານອາດຊອກເອົາຮູບເຄື່ອງຂອງເຫລົ່ານີ້ມາເອ້ແທນກໍໄດ້. ຫາກມີຜູ້ຍິງທີ່ມີລູກອ່ອນຈຶ່ງເຊີນລາວມາພ້ອມກັບລູກນ້ອຍ ແລ້ວໃຫ້ລາວກວດເບິ່ງວ່າຍັງຂາດຫຍັງແດ່? ລາວໄດ້ຫ້າງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່?
2. ຈາກນັ້ນບອກນັກຮຽນວ່າ ວັນນີ້ເຮົາຈະເວົ້າເຣື່ອງສອງຜົວເມັງທີ່ບໍ່ມີຫຍັງທັງໝົດທີ່ທ່ານກ່າວມາໃນມື້ນີ້ເມື່ອເດັກນ້ອຍຜູ້ນັ້ນເກີດບໍ່ມີຮອດຜ້າອ້ອມ, ຕຽງກໍບໍ່ມີ ດັ່ງນັ້ນສອງຜົວເມັງຈຶ່ງເອົາລູກນ້ອຍນັ້ນນອນທີ່ຮາງຫຍ້າຄ້າຍຄືແກະອ່ອນທີ່ເກີດໃໝ່.

3. ໂຢເຊບ ເປັນສອງຈິດ ສອງໃຈ ມັດທາຍ 1:18-25

1. ຖາມນັກຮຽນວ່າຫາກທ່ານເປັນໂຢເຊບທ່ານຈະເຮັດແນວໃດ?
2. ໂຢເຊບເປັນຄົນສິນທັມຈຶ່ງຕັດສິນໃຈຖອນໝັ້ນເພາະວ່າ;
  - ກ. ຄົນຍິວສິນທັມຈະບໍ່ແຕະຕ້ອງກັນກ່ອນແຕ່ງງານກັນ.
  - ຂ. ຄົນຍິວສິນທັມຈະບໍ່ແຕ່ງກັບຍິງທີ່ມີທ້ອງກ່ອນແຕ່ງງານ.
  - ຄ. ຄົນຍິວສິນທັມຈະບໍ່ປະຈານຜູ້ໃດໃນສາທາຣະນະ.
3. ໂຢເຊບລັງເລໃຈວ່າຈະແຕ່ງຫລືຖອນໝັ້ນ ແຕ່ເປັນຫຍັງໂຢເຊບຈຶ່ງຕັດສິນໃຈແຕ່ງງານ

4. ເທວະດາບອກໂຢເຊບ ມັດທາຍ 1:20-21

1. ນາງມະຣິອາຈະເກີດລູກເປັນຜູ້ຊາຍ “ນາງຈະປະສູດບຸດ”

2. ຊື່ພຣະເຢຊູແມ່ນຊື່ທີ່ບົ່ງມາຈາກສວັນ “ຈົ່ງຖວາຍນາມທ່ານວ່າເຢຊູ”
3. ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນ “ທ່ານຜູ້ນີ້ແຫລະ, ຈະເປັນຜູ້ໂຜດໄພ່ພົນຂອງຕົນໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກຄວາມຜິດບາບຂອງເຂົາ”

5. ຊົງບັງເກີດຕາມຄຳທຳນວາຍ ມັດທາຍ 1:24-25

1. ມັດທາຍອ້າງເຖິງພຣະທັມເອຊາຢາ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຈະຊົງສະແດງທມາຍສຳຄັນໃຫ້ເຈົ້າເຫັນດັ່ງນີ້ ຄືຍົງສາວຜູ້ນຶ່ງຈະຖືພາ ແລະອອກບຸດມາເປັນຊາຍ ນາງຈະຕັ້ງຊື່ໃຫ້ບຸດນີ້ວ່າ “ເອມານູເອນ” (ເອຊາຢາ 7:14).
2. ອະທິບາຍ ຄຳວ່າ ເຢຊູ ແມ່ນເນັ້ນໜັກການຊົງໄຖ່ດ້ວຍການຕາຍເພື່ອໄຖ່ໂທດຄວາມຜິດບາບຂອງທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ. ຄຳວ່າ ເອມານູເອນ ແມ່ນເນັ້ນໜັກເຮືອງຄວາມລອດພົ້ນເມື່ອເວລາມາບັງເກີດເປັນມະນຸດເພື່ອຈະຢູ່ກັບໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງມາແລ້ວ. ຖ້າຈະເວົ້າໃຫ້ສັ້ນແລະເຂົ້າໃຈງ່າຍໆຈະມີດັ່ງນີ້; ເຢຊູແປວ່າພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນ. ເອມານູເອນ ແປວ່າພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາ (ຜູ້ເຊື່ອ).

6. ໂຢເຊບເຮັດຕາມຄຳບອກເລົ່າ (ມັດທາຍ 1:24-25)

1. ເມື່ອໂຢເຊບຕົ້ນຂຶ້ນກຳເຮັດຕາມຄຳທີ່ເທວະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງນັ້ນ ຄືຮັບເອົານາງມາຮືອາມາເປັນພັດຍາຂອງຕົນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ສົມສູ່ຢູ່ກັບນາງຈົນປະສູດບຸດຊາຍແລ້ວ ແລະໂຢເຊບໄດ້ເອີ້ນຊື່ບຸດນັ້ນວ່າ ເຢຊູ” (ຂໍ້ 24-25). ແປວ່າຮັບເອົານາງມາຮືອາມາເປັນເມັງ ໂດຍການເຊື່ອຟັງເທວະດາ ໂດຍບໍ່ຢ້ານສັງຄົມຈະກ່າວປະນາມໃດໆ.
2. ໂຢເຊບບໍ່ແມ່ນພໍ່ແທ້ຂອງພຣະເຢຊູຕາມແບບຢ່າງມະນຸດທຳມະຫົວໄປ ແຕ່ໂຢເຊບມີໜ້າທີ່ເບິ່ງແຍງລ້ຽງດູພຣະເຢຊູເໝືອນລູກແທ້ໆຂອງຕົນ.
3. ໂຢເຊບບໍ່ໄດ້ສົມສູ່ກັບມາຮືອາຈົນພຣະເຢຊູເກີດ

ສລຸບ: ເຊີນຫ້ອງຮຽນສລອງງານວັນເກີດຂອງພຣະອົງໂດຍເຊີນທຸກ ໆຄົນຖວາຍຕົວ.

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິທ໌